

[19th March 1955]

(2) DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Demand moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.’ ”

The cut motion was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—“ Cut motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.’ ”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே விவசாயிகளுக்குக் கடனாகவும், அட்வான்ஸாகவும் பணம் கொடுப்பதற்காக நிதி மந்திரி அவர்கள் சபை முன்பு மான்யம் கோரியிருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜு அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ இந்த மான்யத்தில் விவசாயிகளின் உதவிக்காக பல இனங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய்தான். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய கடன் தேவைகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கும் கடன் வசதிகளையும் ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் ‘ யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி ’ மாதிரி இருக்கிறது.

“ விவசாயிகள் கடன் தவணைச் சட்டம் சம்பந்தத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதன் காரணமாகவும், விலைவாசி வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கிராமப் புறங்களில் கடன் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கடன் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாயிகள் கடுமையான வட்டிகொடுத்து கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் சம்பந்தமாக ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லா விஷயங்களையும் விட மிக அவசர விஷயமாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும். ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Minister will reply to the debate at 1-15 p.m. ”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ விவசாயிகளுக்குக் காலா காலங்களில் வசதியான முறையில் கடன் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த பட்சம்

19th March 1955] [Sri V. Madanagopal]

ஜில்லாவுக்கு ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி, விவசாயிகளுக்கு எவ்வெப் போது கடன் தேவைப்படுகிறதோ அவ்வப்போது கடன் காலாகாலத்திலும், காலதாமதமில்லாமலும் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடன் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான உரம், விதை போன்றவைகளுக்கு பணம் கிடைக்காமல் விவசாயம் சரியான முறையில் நடைபெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“கூட்டுவது credit சொசைடிகள் மூலமாக சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் சமீப காலங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. கடன் பாக்கிகளைத் தவணை கடந்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு கூட்டுவது credit சொசைடிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. இதுபற்றி கூட்டுவது credit சொசைடிகளுக்கு சர்க்கார் ஒரு யோசனை கொடுத்தாகவேண்டும். அதாவது Society-களில் தவணைப்படி பாக்கியை செலுத்தாதவர்களுக்கு கடன் ஸாங்ஷன் செய்யாவிட்டாலும், தவணைப்படி பாக்கியின்றி செலுத்தியவர்களுக்கு ஸாங்ஷன் செய்யவேண்டும் என்று யோசனை கூறவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கூட்டுவது credit சொசைடிகளிலிருந்து சலபமாகக் கடன் கிடைக்க உதவி செய்யவேண்டும்.

“தக்காலிக்கடன் வேண்டுமென்று ஒரு தாலுகாவில் அதிகமான விவசாயிகள் மனுச் செய்துகொண்டும்சுட ஒரு சிலருக்குத்தான் பணம் கிடைக்கிறது. பணம் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதனால் இதற்குக் காரணம். ஒரு கிராமத்தில் 100 பட்டாதார்களிருந்தால், அவர்களில் 10 பேர்களுக்குத் தனிப்பட்டா இருக்கும், 90 பேர்களுக்கு ஜாயின்ட் பட்டா இருக்கும். கடன் விவசாயிகளுக்கு sanction செய்வதற்காக உள்ள தாசில் தார்கள் பெரும்பாலான மனுக்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். ஜாயின்ட் பட்டாக்கள் இருந்தபோதிலுங்கூட நிலம் சொந்த சாகுபடியில் இருக்கிற தென்று கிராம முன்சிபிடமிருந்து certificate பெற்று ஆதாரம் காட்டி விட்டால் கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும். விவசாயிகள் கடன் பெறுவதற்குள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்து சலபமாகக் கடன் கிடைப்பதற்குள்ள வசதியைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“தக்காலிக் கடன் கொடுக்கும்போது புஞ்சைக் காடுகளின்பேரில் கடன் கொடுப்பதில்லை. இரண்டு, மூன்று ஏக்கராக்கள் புஞ்சைக்காடுகளாக இருந்தாலும் தக்காலிக்கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நஞ்சை, தோட்டப் பிரதேசங்களின் பேரில் மட்டும் தக்காலிக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு புஞ்சைப் பிரதேசங்களின்பேரில் கொடுக்காமலிருப்பது சரியல்ல. புஞ்சைப் பிரதேசங்களின் மதிப்பைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு அந்த சொத்துக்களின் பேரில் 100 முதல் 200 ரூபாய் வரையிலுமாவது தக்காலிக் கடன் ‘சாங்ஷன்’ செய்யும்படிச் செய்தால் அவர்களும் விவசாயம் செய்ய முடியும்.

“தக்காலிக் கடன் கொடுக்கும்போது சொத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று பார்த்து அந்த மதிப்பில் நான்கில் ஒரு பகுதியோ, ஐந்தில் ஒரு பகுதியோதான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் சொத்தின் மதிப்பில் 50 சத விசதம் தக்காலிக்கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சொத்தின் மதிப்பில் பாதித் தொகை கடன் கொடுப்பதன் மூலம் பெரும்பாலானவர்களுக்கு கடன் வசதி கிடைக்க ஏதுவாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த Agriculture Department-ன் மூலமாக, விவசாயிகளுக்கு விதை, உரம், மற்றும் இதர சாமான்கள் கடன் கொடுக்கப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. ஆனால், அந்தந்த பிரதேச விவசாயிகள், எந்த பருவத்தில் என்ன விதைகள் தேவை என்று கேட்கிறார்களோ, அவை இருப்பதில்லை. விதை நெல் கேட்டால், பருத்தி விதை இருக்கிறது என்கிறார்கள். பருத்தி விதை கேட்டால், வேறு விதைகள் இருக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். கேட்கும் விதைகள் Stock-இல் இல்லாமல் இருக்கின்றன.

[Sri V. Madanagopal] [19th March 1955]

ம்பந்தப்பட்ட விதைக்காலங்களில், விதைகள் கேட்டால் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த இலாகாவானது முன் கூட்டியே, விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு என்று ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் என்னென்ன விதைகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்து வாங்கி வைக்கவேண்டும். குறிப்பாக மதுரை, கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களில் மணிலா பயிர் உற்பத்தியாகிறது. பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய விதையை, விவசாயிகள் விதைக்காலத்தில் வாங்கும்போது, சாதாரண காலத்தில் மூட்டை 10 ரூபாயிக்கு விற்கக்கூடியது, அப்போது ரூபாய் 20-க்கு விற்கப்படுகிறது. இதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுவதுடன், மணிலாபயிர் பயிரிட முடியாத நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விவசாய இலாகாவானது, மணிலா விதையை முன்கூட்டியே கொள்முதல் செய்து, விவசாயிகளுக்கு விதைக்காலங்களில் கடன்கொடுத்து உதவ ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். மேலும் பருத்தி விதை, நெல், உரம் முதலியவை காலாகாலத்தில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். பட்டாசாக்களுக்கும், நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் தான் கடன் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்ற நிலைமையிருப்பதால், நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடிய பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் கடன் கிடைப்பதில்லை. இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் மிராசுதாரர்களில் நிர் பந்தத்திற்கு கட்டுப்படுவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும், கடன் கிடைக்காத காரணத்தினால் நல்ல உரம்போடுவது, நல்லவிதைபோடுவது, களை எடுப்பது இவைகள் செய்யமுடியாமல், உற்பத்தி மிகப்பெரிய அளவிற்கு பாதிக்கப்படுகிறது. இதை நிவர்த்திக்க, விவசாயத்தில் நேரிடையாக சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கோ, குத்தகைதாரருக்கோ அத்தாட்சி இருக்குமோயானால், Joint Security-யின்பேரில் அவர்களுக்குத் தக்காவிகடனும், Agriculture Department-ன் மூலமாக கொடுக்கக்கூடிய கடன்களும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக நில அடமான பாங்கு விஷயம். இந்த பாங்கு, உதாரணமாக மதுரை ஜில்லாவில், திண்டுக்கல், பழனி இந்த இரண்டு தாலுகாக்களுக்கும் ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் இருக்கிறது. இந்த பாங்குகளில் கடனுக்கு மனுப்போடுபவர்கள் ஏராளம். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு இந்த பாங்கு கடன்களில் நம்பிக்கையே கிடையாது. இந்த பாங்குகளில் கடனுக்கு மனுப் போட்டால் இரண்டு, இரண்டரை வருஷங்கள் ஆனபோதிலும் கடன் கிடைப்பதில்லை. அப்படி ஏதாவது கடன் கிடைத்தாலும், இந்த பாங்கை கைப்பற்றி வைத்திருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமே முறையில் கடன் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Land Mortgage விஷயம் இந்த Demand-ன் கீழ் வராது. ஆகவே அதைப்பற்றி பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“மேலும், விவசாயிகள் கடன் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டம், விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்காத நிலைமையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை எல்லாம் உத்தேசித்து, சர்க்கார் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒன்றிரண்டு Credit Bank-கள் ஏற்படுத்துவது போன்ற யோசனைகளை செய்து, உடனடியாக 10 கோடி ரூபாய் இவைகளில் Deposit பண்ணும்படியான ஏற்பாட்டை செய்து, விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-45 a.m. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து பேசும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையானது 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக இருக்கிறது. ஆனபோதிலும், அதைப்பிரித்துப் பிரித்து பார்க்கும்போது, கிராம விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது என்றுதான் நான்

19th March 1955] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 90 லட்ச ரூபாய் Land Improvement க்கும், மற்ற இதர விஷயங்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக இந்த ரசாயன உரம் கொடுப்பதற்காக சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக பம்பு செட்டுகளுக்காக சுமார் 2½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது, ஒரு வருஷத்தில் கொடுத்துவாங்கும்படியான கடன், **Short-term Loan**, எவ்வளவு அனுகூலமாக இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுக்கு **Long-term Loan** தான் மிகமிக அவசியம். இந்தமுறையில், 6 கோடி ரூபாயில் 90 லட்ச ரூபாய் நில அபிவிருத்தி திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதாது. அடுத்த படியாக இந்த தக்காவி கடனை, சர்க்காரிடத்திலிருந்து வாங்கும்படியான முறையை எடுத்துக்கொண்டால், அது மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னமே, பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் மூலமாகத்தான் இன்னும் தக்காவி கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவி கடன்கூட அப்போது ஏற்பட்டவிஷயம்தான். இப்போது ஜனநாயக அடிப்படையில் சர்க்கார் நடக்கிறது. **Adult Franchise** மூலமாக சர்க்கார் நடக்கிறது. அப்படி இருக்கும் சமயத்தில் இந்த பழைய முறையால் பெரு வாரியான விவசாயிகள் தக்காவி கடனை வாங்குவது என்றால் மிகமிக பிரம்ம பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகையினால், இந்த சட்டதிட்டங்களை எல்லாம் மாற்றி, எளிதாக சிறியகாலத்திற்குள்ளாக, இந்த **Loan** விவசாயிகள் நல்லமுறையில் வாங்க புதிய சட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும்.

“இந்தத் தக்காவி **Loan** கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக, கிராமங்களில் ஒருபழமொழி சொல்வதுண்டு. அதாவது, ‘சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுப்பதில்லை’. அரசாங்கம் நல்லமுறையில், நல்லமனப்பான்மையுடன் ஜில்லாக்களுக்கு பணங்களை ஒதுக்கிவைத்திருந்தாலும், அதிகாரிகளின் மூலமாக விவசாயிகள் கடனை வாங்குவதற்குள் பல தடைகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிறிய விவசாயியாகவும், படிப்பில்லாத விவசாயியாகவும் இருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவனுக்கு கஷ்டங்கள் அதிகம். செல்வாக்குள்ள விவசாயிக்கும், படித்த விவசாயிக்கும் சர்க்கார் கடன் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் படிப்பில்லாத விவசாயிக்கு இந்த **Loan** கிடைக்கிறதேயில்லை. ஆகவே, இந்த முறையை நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த **Loan**-களை விவசாயிகளுக்கு வாங்கிகொடுப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பவர் கிராம அதிகாரிகள்தான். நல்லமுறையில் இந்த **Loan**-களை விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய மனப்பான்மை இவர்களிடம் வளரவேண்டும். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும், கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம், ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற மனக்கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் எப்போது நிவர்த்திக்க போகிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் ஆனாலும் நிவர்த்தி செய்துதான் ஆகவேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு திருப்தியாக இருக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அவர்கள் சர்க்கார் நிர்வாகத்திலும் உதவிசெய்வார்கள். மேற்சொன்ன **Loan**-ஐ வாங்க வேண்டுமென்றால், கர்ணிகர் ஒத்தாசையில்லாமல் வாங்கமுடியாது. அவர்கள் எவ்வளவு அனுகூலமாக இருக்கிறார்கள் அல்லது பிரதிகூலமாக இருக்கிறார்கள் என்பது அந்த கடனை வாங்குவதில் ஈடுபட்டுவருபவர்களுக்குத்தான் தெரியும். இப்போது எல்லா காரியங்களுக்கும், சாதாரண உத்தியோகஸ்தரிலிருந்து, பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுவரையிலும், கிராம அதிகாரிகளுடைய ஒத்தாசையைத்தான் விரும்புகிறார்கள். இந்தமுறையில் இந்தத் தக்காவி கடனை வாங்கிக் கொடுக்கும்படியான காரியத்தில், சர்க்காருக்கும், விவசாயிக்கும் உதவி செய்யவேண்டிய நல்ல ஒரு **Agent** ஆக இருக்க வேண்டிய அதிகாரியார் என்றால், கிராம அதிகாரிதான். ஆகவே, தங்கள் தங்கள் கிராமங்களில் நல்லமுறையில் விவசாயிகளுக்கு இந்த **Loan**-ஐ வாங்கிக்கொடுக்க, இந்த கிராம அதிகாரிகளுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும்முறையில் ஏதாவது ஒருநன் கொடை அல்லது அலவுன்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.”

[19th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இப்பவே 100-க்கு 25 ரூபாய் பேரம் நடக்கிறது.”

11-50 a.m **SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—**“ கிராம அதிகாரிகளில் பலர் பட்டா இல்லாத ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப் போகிறோம். தரிசு நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து பட்டா செய்யக்கூடிய நிலையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். பட்டா இல்லாத ஏழை கிராம அதிகாரிகளுக்கும் தரிசு நிலங்களை கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான செளக்யம் ஏற்பட்டுவிடும். அவர்களுக்கு தங்களுடைய வறுமையையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வழி ஏற்படும். இவர்களுடைய வறுமையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குத்தான் போகிறது. அதனால் கிராம அதிகாரிகளையும் நாம் நல்ல நிலைமையில் வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளை நல்ல நிலைமையில் வைக்கவேண்டும் என்றால் கிராம அதிகாரிகளை நாம் உத்சாகப்படுத்தவேண்டும்.

“ கிராம அதிகாரிகள் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொண்டால் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சங்கங்களை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. கிராம அதிகாரிகள் பூரா நேர உத்யோகஸ்தர்கள் அல்ல, ஆணரி உத்யோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வாஸ்தவம் தான். பூரா நேர உத்யோகஸ்தர் என்றால் அவர்களுக்கு பூரா சம்பளமும் நாம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் பார்ட்-டைம் உத்யோகஸ்தர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் வேறு வழிகளில் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதை நாம் அனுமதிக்கிறோம். அவர்கள் வறுமையில் இருப்பதால் அவர்கள் வேறு வழிகளில் சம்பாதிப்பதற்கும் லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அதுதான் அவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் கிராம விவசாயிகள் முன்னேற்ற மடையவேண்டுமென்றால் கிராம அதிகாரிகள் முன்னேற்றமடையவேண்டும். அவர்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றமடைய வேண்டும். இது ஒரு அடிப்படியான கொள்கை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“ அடுத்தபடியாக மின்சாரம். மின்சார அபிவிருத்தி திட்டம் நாடெங்கும் பரவுவதற்கு திட்டம் போட்டு வருகிறார்கள். சென்ற வருஷங்களில் 25,000 பம்பு செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருப்பதாகவும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் 6,000 பம்பு செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கப் போவதாக கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு பம்பு செட்டு என்றால் சாதாரணமாக ஒரு மோட்டார் பம்பு, குழாய், புட் வால்வு, முதலியவைகள் உண்டு. இதற்கு சுமார் ஆயிரம் ரூபாயாகும். அப்படி விலை என்றால் இந்த 6,000 பம்பு செட்டுகளுக்கும் எவ்வளவு தொகை தேவையாக இருக்கும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அதனால் இப்பொழுது அதற்கென்று ஒதுக்கி இருக்கும் தொகைபோதுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது.

“ பம்பு செட்டுகள் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அந்த விண்ணப்பத் தாள்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. அவைகள் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் விவசாயிகள் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த விண்ணப்பங்களை எல்லாம் அந்தந்த பிரதேச மொழியில் அச்சடித்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குச் செளகரியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் பம்பு செட்டுகள் விஷயத்தில் விவசாயிகளுக்கு வெகு சீக்கிரத்தில் கடன் கொடுத்தால் தான் நன்மையாக இருக்கும். கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்கவேண்டும்.

19th March 1955] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

“மின்சார இலாகா மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். மின்சாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் பம்பு செட்டு வாங்கி வாருங்கள், மின்சாரம் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பம்பு செட்டு வாங்கவேண்டும் கடன் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்களா என்று முதலில் கேட்டு வாருங்கள் பிறகு பம்பு செட்டு வாங்க கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் இப்படிப்பட்ட இரண்டுவித சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருக்கிறது. அதனால் காலா காலத்தில் பம்பு செட்டுகளை வாங்குவதற்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆயில் எஞ்சின் வாங்குவதற்கும் மின்சார செட்டு வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அவைகளை வாங்கி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதில் கொஞ்சம் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆயில் எஞ்சின் கொடுத்தால் அவைகளை அதிகாரிகள் போய் தணிக்கை செய்துவருகிறார்கள். டிமாண்ட் டிரெட்டர்களும், மற்றுமுள்ள மேஸ்திரிகளும் தாங்கள் வாங்கிக் கொடுத்த எஞ்சின்களை மாதம் ஒரு முறையோ அல்லது இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தவணையோ அங்கு சென்று பார்த்துவருகிறார்கள். அப்பொழுது ஏதாகிலும் கெடுதல் ஏற்பட்டிருந்தால் அவைகளை சீர்செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் மின்சார மோட்டார்கள் வாங்கிக் கொடுத்தால் அப்படிச் செய்து இல்லை. மின்சார மோட்டார்களை கடன் உதவியில் வாங்கினால் அப்படிப்பட்ட உதவி சர்க்காரிடமிருந்து கிடைப்பது இல்லை. மின்சார மோட்டார்களில் ஏதாகிலும் கோளாறுகள் ஏற்பட்டால் அதை நிவர்த்தி செய்துகொள்வதற்கான ஞானம் விவசாயிகளுக்குக் கிடையாது. இனிமேல் எங்கெல்லாம் விவசாயிகள் மின்சார மோட்டார்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அதிகாரிகள் போய் உதவி செய்யவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் திட்டம்போட்டு மாதத்தில் ஒரு தடவை அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவையாவது போய் நல்லமுறையில் இந்த மோட்டார்களை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள இன்ஸ்ட்லேஷன் சரியாக இருக்கிறதா வயரிங் சரியாக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்து வரும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் சரிவர கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுடைய நிலைமையை முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டும். அத் துடன் விவசாயிகள் கடன் கேட்டால் அதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கான திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி செய்யும் கொள்கையைப்பற்றி என் முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களை நான் ஆதரித்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் விஷயம் சம்பந்தமாக மற்றும் சில யோசனைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்போது விவசாயிகள் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால் கடன் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதும் இல்லை. சாதாரணமான கடன் கேட்டு ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் பல இடங்களில் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிபந்தனைகளைப் பார்த்தால் ‘கடன் வேண்டாம்’ என்று கூட நினைக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று பணம் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் சலபமாகக் கிடைக்கும் முறையில் சட்ட திட்டங்களையும் விதிகளையும் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அந்தக் கடனை வாங்கிப் பயனடையும்படியான நிலைமையில் காலாகாலத்தில் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தகுந்த முறையில் விதிகளைத் தளர்த்தி விவசாயி

[Sri A. Veloo]

[19th March 1955]

களுக்குக் கடன் கிடைக்கும்படி செய்தால் அவர்களுக்கும் அது நலமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய இரண்டு அங்கத்தினர்கள் விவரமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். விவசாயிகளுக்கு உரம் வாங்குவதற்கும், மற்ற விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நீண்ட கால தவணைகளில் அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை அதிகப்படுத்துவதோடு தாராளமாகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“குடிசைத் தொழிலுக்காக ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதற்கு (State Aided Industries Act) ஸ்டேட்ஸ் எய்ட்ட் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்து கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் வைத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் சர்க்கார் தாராளமாகக் கடன் கொடுத்து உதவினால்தான், சமூகத்திற்கு மிக அவசியமான குடி தண்ணீர் வசதி, சாக்கடை திட்டம் ரோடு போடுவது போக்கு வரத்து வசதி, வைத்திய உதவி, ஆரம்பக் கல்வியைப் பரப்பதல் போன்ற முக்கிய காரியங்களைச் செய்ய முடியும். தற்போது சர்க்கார் ஒதுக்கியுள்ள தொகை போதாது. ஆகையால் இதை அதிகப்படுத்தி அவர்களுக்கு நீண்ட கால தவணையில் கடன் கொடுத்து உதவினால் நகரங்கள் விருத்தியடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படி அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வசதிகளைப் பெறுகிறோமே பென்று வரி கொடுப்பதற்கும் முன் வருவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நீண்டகால தவணையில் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

12
noon.

“அடுத்தபடியாக (Rural Housing Scheme) கிராமத்தில் வீடுகள் கட்டும் திட்டம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள். இந்த திட்டத்தை வெற்றி கரமாக நடத்தினால் கிராமப் புறங்களில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற தீ விபத்துகளான அபயாங்களைத் தடுக்க முடியும். ஆகவே, இத்திட்டப்படி கிராமங்களில் தீப்பிடிக்காத பொருள்களைக் கொண்டு கட்டப்படும் நல்ல வீடுகளைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவக்கு் வருஷம் ஒன்றுக்குக் குறைந்தது 100 வீடுகளாவது கட்டுவது என்று ஒரு திட்டம் வைத்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டினால் இத்திட்டப்படி பயன் கிடைக்கும் என்றெண்ணுகிறேன். அடுத்தபடியாக **Loan to Minor Ports** என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நிதி. இந்நிதியிலிருந்து, தஞ்சை ஜில்லா தரங்கம்பாடி கடலோரப் பகுதியில் ஒரு (Sea wall) சுவர் எழுப்பவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தரங்கம்பாடி கடற்கரை ஓரத்திலுள்ள சரித்திர புகழ்பெற்ற மாசிலாமணிக் கோவிலும், ஏராளமான வீடுகளும் கடல் அரிப்பினால் அபாயத்திலிருக்கின்றன. நானுக்கு நான் நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்பு, **Marine Engineer** ஒருவர் பார்வையிட்டு, 3 (மூன்று) லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று ஒரு திட்டம் கலெக்டரால் தயாரித்து அனுப்பப்பட்டது. அத்திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி தரங்கம்பாடிக்குச் சமீபத்தில் சுவர் (Sea wall) எழுப்ப ஆவன செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the demand made by the Hon. the Finance Minister. Hon. Members have been discussing about the experiences of the ryots in villages in getting these loans. I entirely agree with the view expressed by the hon. Members. In my opinion, all these loans should be disbursed to the ryots as early as possible and without any difficulty being caused to them. Of course, *mamools* are there. There have been lots of complaints in

19th March 1955] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

my district also about the disbursements of loans. Several complaints were given to the Collector of the district who has of course taken some action against some of the departmental officers. Now it is not as bad as it was before so far as our district is concerned.

“ Now, Sir, there are two kinds of loans which are granted to the ryots, the takkavi loan and the loan for hire purchase, of pumpsets. I do not know why Government have stopped the grant of takkavi loans recently. As a result of this middle and upper-middle class ryots who have been resorting to intensive cultivation are put to very great difficulties. I know in many cases in my district upper-middle class ryots who wanted to go in for the purchase of tractors and other things have been denied the privilege of getting takkavi loans and as a result they are now applying for loans under the hire-purchase system. The grant of takkavi loans should be restored and all the deserving ryots should be given as much loan as possible.

“ There are also some difficulties in regard to the hire purchase system. Government want additional sureties from some other ryot also. When a ryot's solvency has been certified by a Tahsildar and the Collector it is not right to ask him to bring in some more additional sureties. Many of them are unwilling to furnish additional sureties. This must go. Further our Government are demanding that one-fifth of the value of the engine should also be deposited. This should also go. In the Andhra State, I am told very reliably, the Government there are not asking for this deposit. Also, they have raised the period of repayment of the loan to ten years. That is the position in respect of this matter in the Andhra State. We must also adopt that procedure here.

“ Another matter to which I like to make a reference is in respect of electricity schemes. The Government are demanding deposits and also minimum charges. It is not possible for the ryots to comply with this demand in many cases. Therefore Government should come forward to relax the rules in respect of this matter as much as possible. If that is done many of the ryots will go in for more pumpsets. The Government of India we were informed has offered about one crore of rupees for the purchase of pumpsets and other things for our State. It is not known why our State Government have not availed themselves of this opportunity. At least this year, I am sure, our Government would put forth a strong case and get the aid from the Central Government and distribute it as loans to our ryots on a very liberal basis.

“ Then again, there is the question of interest. Our Government, as the position stands at present, are charging $4\frac{1}{2}$ per cent interest plus a centage of 3 per cent. Altogether it works out to $7\frac{1}{2}$ per cent interest on the loans now sanctioned by our Government. This is really too much. In my opinion our Government should not charge more than half a per cent over the rate charged by the Reserve Bank of India for the loans granted by them. That

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [19th March 1955]

should be the policy of our Government. In Spain and other agricultural countries, I am told that the rates of interest are not more than $1\frac{1}{2}$ or 2 per cent. If we cannot afford to grant loans on such low rates of interest, we can charge only half a per cent over the rate charged by the Reserve Bank, but not charge $7\frac{1}{2}$ per cent. This rate of $7\frac{1}{2}$ per cent is rather an usurious rate of interest and the ryots are therefore put to much hardship. Co-operative societies must be started in almost all the villages. They should also liberalise the terms for the grant of these loans. In addition to this if the co-operative societies come forward to help the ryots it will be a great boon to the ryots. With regard to the short term loans for the purchase of bullocks, manure and other things there is very great difficulty experienced by ryots. I am sure in respect of this matter also, Government would liberalise the rules for the grant of these loans and pass orders to sanction the loans within three or four days. Otherwise the object for which the loans are obtained is frustrated. These are the few suggestions I offer in respect of this demand. With these few words I resume my seat."

12-0
P.m.

SRI O. KORAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കു സാമ്പത്തികസഹായം നൽകി നല്ലതരം വിത്തു, വളം, കന്നു മുതലായവ ഉപയോഗിച്ച് കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും പഠിക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഡിമാൻറാണ് ഇപ്പോൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതെന്നു്. കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആദ്യമായി പറയേണ്ടതു് അവരുടെ കടത്തേപ്പറ്റിയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്കും കടക്കാരാണെന്നു് ഗവണ്മെന്റിന്നു നല്ലപോലെ അറിയാം. കൃഷിക്കാരുടെ ഇന്നത്തെ കൊള്ളകൊടുക്കു സുരക്ഷിതമാണെന്നു്. കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പുതുതായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള നിയമത്തിന്റെ ഫലമായി ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൊള്ളകൊടുക്കു മുഴുവൻ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതു നിമിത്തം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ധനസഹായം കിട്ടിയാലുമാത്രമേ കൃഷിക്കാർ കൃഷി ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന ഒരു നില വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതു മനസ്സിലാക്കി യതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് തക്കായി കടങ്ങളും മറ്റും കൊടുത്തു് കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതു്. കൃഷിക്കാർക്കു കടം കൊടുക്കുക, പന്യസെറുകൾ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക മുതലായ പലയിനങ്ങളാലായി ഈ ഡിമാൻറിൽ നിക്ഷിപ്തിരിക്കുന്നതു് ആറു കോടിയിൽ ചിലപാനും ഉൾപ്പെടുകയാണ്. ഈ തുക കൊണ്ടുമാത്രം ഈ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കു് വേണ്ടുവോളം സഹായം നൽകുന്നതിന്നു് സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ആദ്യമേ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. കൃഷിയിറക്കുന്ന സമയത്താണ് കൃഷിക്കാർക്കു് കടം ആവശ്യമുള്ളതു്. തക്കായി കടങ്ങൾക്കു് അപേക്ഷ അയച്ചാൽ കൃഷിക്കാർക്കു് ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു ധനത്തിൽ അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നില്ല. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു എത്രയോ കാലം കാത്തിരുന്നാലേ കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടുകയുള്ളു എന്ന ഒരു നിലയാണ് ഇന്നു് അനുഭവത്തിൽ കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് തക്കായി കടങ്ങൾകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഫലം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കടങ്ങൾ തക്ക സമയത്തു് കൊടുക്കുവാനും ആവശ്യത്തിന്നു മതിയായ അളവിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നു കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടാനും അനുവദിച്ചു കിട്ടിയാൽ സംഖ്യ വാങ്ങുന്നതിനും പലവിധത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ സഹായം ആവശ്യമായി വരുന്നു. കടം അനുവദിക്കുന്നതിന്നു് അധികാരിയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടിയാൽ കൃഷി ഡെമോണ്ടുസ്റ്റേറ്റെറാഫീസിൽ പോയി വളം വാങ്ങിയാൽ മാത്രമേ പണം കൊടുക്കുകയുള്ളുവെന്ന് നിർദ്ദേശം വച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കൃഷിക്കാർക്കു വളം വെച്ചുവെച്ചുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. വളം ആവശ്യമില്ലാത്ത ആളുകളുണ്ടു്. സ്വന്തമായി പച്ചില വളമൊ മറ്റു വളങ്ങളൊ കൊടുക്കുമുള്ളവരെ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും വളം വാങ്ങണമെന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാവുന്നുണ്ടു്. വളം ആവശ്യമില്ലാത്തവർക്കു വളം കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവരെക്കൊണ്ടു നിർബ്ബന്ധിച്ചു വളം എടുപ്പിക്കുന്നതു തെറ്റാണു്. ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർ ഏറെയും അപരിഷ്കൃതമായ രീതിയിലാണ് കൃഷി നടത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള കൃഷിയു്

19th March 1955]

[Sri O. Koran]

പകരണങ്ങൾ അവർക്കില്ല. നല്ല കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല. ഇന്നു കൂടിക്കാഴ്ച കിട്ടുന്ന കടം കൂടിപ്പെടുമ്പോൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ തന്നെ മതിയാകാത്ത തരത്തിലുള്ളതാണ്. തന്നിരിക്കുന്നത് നല്ല കണക്കുള്ള കൂടിയാലയങ്ങളെ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് നിന്നു കിട്ടുന്ന സഹായം പര്യാപ്തമല്ല. അതുകൊണ്ട് തക്കവിധം കടങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ കുറച്ചു കൂടിക്കാഴ്ച തക്കവിധം കടങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ.

“പമ്പസെറുകൾ ഇന്നു കൂടി ആഫീസിൽ ചെന്നു വാങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കൂടിക്കാഴ്ച അവ പ്രയോജനപ്പെടുത്തില്ല. എല്ലാ താല്പര്യങ്ങളിലും താല്പരക്കായിരിക്കാൻ ഈ പമ്പസെറുകൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു കൂടി ഉപദേശകമ്മിറ്റിയിൽ യോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു പമ്പസെറുകൾ കിട്ടാൻ തന്നെ പ്രയാസം. പമ്പസെറുകൾ അനുവദിച്ചു കിട്ടാൻ കാലതാമസം നേരിടുന്നതുകൊണ്ട് കൂടിയെല്ലാം ഉണ്ടായി നശിക്കുന്നതു സാധാരണയാണ്. അതുകൊണ്ട് കാലതാമസം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കൂടിക്കാഴ്ച സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള കാലത്തുതന്നെ പമ്പസെറുകൾ കിട്ടണമെങ്കിൽ കാര്യം താല്പരക്കായിരിക്കും പമ്പ സെറുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. വള്ളുവനാട്, ഏറണാട്, പാലക്കാട് മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ സമയത്തു പമ്പസെറുകൾ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് കൂടി വളരെയധികം ഉണ്ടായി നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പമ്പസെറുകൾക്കായി കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവച്ചു കാണുന്നില്ല. ഈ ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവയ്ക്കുകയും കൂടിക്കാഴ്ച ചുമത്തിയ ചെലവിൽ പമ്പസെറുകൾ കിട്ടാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഷൊറണൂരിൽനിന്നു കൂടി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ആഫീസ് ഇപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടേക്ക് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. അതും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിനു കാരണമാണ്. എല്ലാ കാര്യത്തിനും കോഴിക്കോട്ടുവരെ പോകണമെന്നു വന്നാൽ കൂടിക്കാഴ്ച അതൊന്നും സാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു ചുരുക്കം. കൂടിക്കാഴ്ച നടക്കുന്ന സമയങ്ങൾ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെയും സൗകര്യമായ വിധത്തിലും നടക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“തക്കവിധം കടങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളിൽ കുറെ അയവു വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ സംഖ്യ അനുവദിക്കുക, കാലതാമസം വരുത്താതെ സമയത്തു കൊടുപ്പാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുക, ഇവയൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം കൊടുക്കുന്നതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഴിമതികളും കൃത്യമുള്ളതും അവസാനിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതും വളരെ മുഖ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. തക്കവിധം കടങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികളെപ്പറ്റി കൂടി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു വേണ്ടിയുള്ള ഡിമാൻഡ് ചട്ടം വന്നപ്പോൾ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി റൂറോ റൂറോയോളം ഉറപ്പാക്കി കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആ സംഖ്യ വാങ്ങാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ കൈക്കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. അതിനും ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. കിട്ടുന്ന കടം തൃപ്തമാണ്. അതിൽനിന്നും വളർത്തിയ വിത്തിനുമെല്ലാം ചെലവുചെയ്യുകയെങ്കിൽ കൂടിപ്പെടുമ്പോൾ പോലും യാതൊന്നും ബാക്കിയുണ്ടാവുകയില്ല. വാറന്റുകൾ നീക്കിയാൽ കൂട്ടാനില്ല എന്നുവെന്ന് ഞാൻ തന്നെ കൂടിക്കാഴ്ച കിട്ടുന്ന കടത്തിന്റെ പക്ഷം. ഭാര്യയുടെ പണം പണയംപെട്ടിട്ടും കൂടി ചെലവുചെയ്ത സാധിക്കാതെ വിക്ഷമിക്കുന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയാണ് അധികവും. പ്രത്യേകിച്ചു ചെറിയ കൂടിക്കാഴ്ച കൂടിയിരിക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അനുവദിക്കുന്ന തൃപ്തമായ സംഖ്യയെങ്കിലും കൂടിയിരിക്കുന്ന സമയത്തു കൂടിക്കാഴ്ച കൊടുപ്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പണക്കാഴ്ച സാധിനമുള്ളവർക്കും മാത്രമേ ഇന്നു കടം കിട്ടാൻ പറ്റൂള്ളൂ. എഴുത്തറും വായിക്കാനും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സാധാരണ കൂടിക്കാഴ്ച ഈ കടങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ടതെന്ന് തന്നെയാണെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ വിവരമില്ല. വേണ്ട വിധത്തിൽ ഹാജരിയായതോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ആഫീസുകളിൽ പോയി അന്വേഷിച്ചു കാര്യം സാധിക്കാനോ അവർക്കു കഴിവില്ല. കടം കിട്ടാത്തതു നടപടിക്ക് ചെലുക്കിയിട്ടു എങ്കിലും ഇതിൽ സാധ്യമായ കൂടിക്കാഴ്ച കടം കിട്ടുന്നതിനുമേലുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കാര്യശേഷിയും സാധിനവും ശിപാർശയും ഉള്ളവർക്കും കിട്ടു എന്നു നില മാറണം.

[Sri O. Koran]

[19th March 1955]

“നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നെൽതുകിടുകൊണ്ടു സാധിക്കുന്ന ഒരു പല തുകികളുമുണ്ട്. കുരുമുളക്, വാഴ, ഏലം മുതലായ തുകികൾക്കും ഗവണ്മെന്റ് ധന സഹായം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സമയക്രമങ്ങൾ ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

12-10 *SRI M. DHARMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, P.m. இன்று சட்டசபையில் விவாதிக்கப்படும், கடன் மான்யத்தை நான் ஆதரித்து பேச முன்வந்திருக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் சில அங்கத்தினர்கள் இந்த கடன் விஷயத்தைப்பற்றி விவரமாக எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் வசதி எவ்விதம் உபயோகப்படுகிறது. எப்படி உபயோகப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். குறிப்பாக நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், அரசாங்கம் நல்லெண்ணத்துடன் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக்கொண்டு வருகிறதானாலும், அந்த அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணத்தின்படி ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் வசதி உபயோகப்படுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டே சொல்லுகிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகள் கையாளும் முறையால், ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் உபயோகப்படுவதில்லை. பட்டாதாரர்களாக இருப்பவர்களுக்குத் தான் கடன் கொடுக்க முடியுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிபந்தனையை அரசாங்க அதிகாரிகள் கையாளுகிறார்கள். ஒருவன் ஏழையாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் தன் சொந்தக்காரரிடமிருந்து நிலம் வாங்கி பயிரிடுகிறான். அந்த நிலைமையில், பயிர் செய்ய கடன் அவனுக்கு தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் கடன் கேட்கும்போது, அவனுக்கு நிலம் சொந்தமில்லாததால், கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏழை விவசாயிகள் நன்மை அடையத்தான் இக்கடன் வசதிக்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதென்று நம்புகிறேன். ஆகவே, ஒரு விவசாயிக்கு நிலம் சொந்தமாக இல்லாமற் போனாலும், அவன் பயிரிடுவானாகில், விவசாயம் எந்த நிலத்தில் செய்தாலும், அவனுக்குக் கடன் வசதி செய்துகொடுக்க, அரசாங்கம் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக பம்பு செட் வாங்க கடன் கொடுப்பது. பம்பு செட்டுகளை விவசாயத்திற்கு உபயோகித்தால், நிலத்தில் பயிர் செய்து ஒருவன் முன்னேற முடியும். அதனால் அவர்களுக்கு பம்பு செட் வாங்க பணம் கடனாக அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அப்படி கடன் வாங்கி அநேகம் பேர் நெல் விளைச்சல் செய்திருக்கிறார்கள். தற்போது நெல் விலை குறைந்து விட்டது. அதன் காரணமாக, வாங்கின கடனை அரசாங்கத்திற்குக் திருப்பி கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பம்பு செட்டுக்காக வாங்கின கடனை ஐந்து தவணையில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது நிபந்தனை. இந்த வருஷத்தில் அரசாங்கத்திற்கு கடனில் ஒரு பகுதி கொடுக்க வேண்டும். நெல் விலை குறைந்த காரணத்தால் அப்படி திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலைமையில் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களிடம் வாஸ்தவத்திலேயே பரிதாபம் காட்டி அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒத்ததாசை செய்யும் எண்ணமிருந்தால், ஐந்து வருஷ தவணை என்பதைப் பத்து வருஷத் தவணையில் அக்கடனை திருப்பிக் கொடுக்க உத்தரவுகள் போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது விஷயத்தில் எனக்கு அனுபவமுண்டு. ஏழை விவசாயிகள் இம்மாதிரி கடன் வாங்கி நெல் பயிர் செய்ததில் கிடைக்கும் மகசூல் இப்போதிற்கும் விலையில் பாதி செலவுக்குக் கூட கட்டாது. அப்படி இருக்கும்போது அரசாங்கம் கடனைக் கொடுக்கும்படி நிற்பந்தம் செய்தால் விவசாயி நிலத்தை விற்றுதான் கொடுக்கவேண்டி நேரிடும். ஆகையால்தான் ஐந்து வருஷத் தவணை என்பதைப் பத்து வருஷ தவணையாக மாற்றி, அவ்விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு காட்டும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருவள்ளூர் தாலுகாவில் அநேக கிராமங்கள் ஜமீன் கிராமங்களாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். காரணம் கேட்டால், அக்கிராமங்கள் survey ஆகாத கிராமங்கள், அதனால் கடன் கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். பக்கத்து ஜமீன் அல்லரத விவசாயிகள் கடன் வாங்கி

19th March 1955] [Sri M. Dharmalingam]

விவசாயம் செய்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து முன்னேறச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆதலால், ஐயின் கிராமங்களை சீக்கிரத்தில் survey செய்து அங்கிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கடன் வசதிகள் கிடைக்கும்படி செய்து, அவர்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரியார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இது மட்டுமல்ல, Housing Scheme-ன் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஒரு வீடு கட்ட, ரூபாய் 750-விருந்து ஆயிரம் வரையில் கொடுத்து, அந்தக் கடனை, 20 வருஷத் தவணையில் திருப்பி வாங்கவேண்டுமென்று அந்த Scheme-ல் கண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்வதாக இருக்குமென்றே நினைக்கிறேன். ஆனால் அதில் subsidy யாக ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு ஹரிஜன குடும்பத்துக்குக் கொடுத்தால், அதிலே 50 சத விசதம் subsidy, இனாமாகக் கொடுத்தால்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள நல்ல சலுகை அரசாங்கம் காட்டுவதாகத் தெரியும். ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தம் கொடுத்து, அதில் 50-சத விசதம் இனாமாக, subsidy ஆக பாவித்து, மற்ற ஐந்தாறு ரூபாயை 30 வருஷத் தவணையில் வசூலித்தால், ஹரிஜன காலனிகளும், மற்றவர்கள் குடியிருக்கும் காலனிகள்போல் சீக்கிரத்தில் முன்னேறி விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட உதவிக்காக ஹரிஜனங்கள், மகாத்மா காந்தியை தெய்வமாகப் புகழ்வதுபோல், இந்த அரசாங்கத்தையும் தெய்வமாகக் கொண்டாட முன்வருவார்கள்.

“காட்டு ஓரம் பிரதேசங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. இதற்காக சர்க்காரை பாராட்டுகிறோம், சந்தோஷப்படுகிறோம். காடு என்று சொல்லும்போது மேடு பள்ளம் நிறைந்த இடம் என்பது தெரியும். அந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்றால் முதலில் நிலத்தை சரிப்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் இந்த வேலைக்காக கடன் கொடுக்க முடியாதென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக்கொடுக்க அரசாங்க உத்தரவு கிடையாதாம். பணம் இல்லாமல், அவ்வித மேடு பள்ளங்கள் உள்ள காடுகளில் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இவ்விதமான நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய tractors கொடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும் அந்நிலத்தில் உழுது பயிர் செய்து லாபமடைய கடன் கொடுத்துத்தான் கரிவேண்டும். குமரி விவசாய பயிராக இருந்தாலும், காட்டுப் பிரதேசங்களில் ஹரிஜனங்கள் பயிர் செய்தாலும் அவர்கள், personal security யின்மேல் கடன்கொடுத்தால், அதைப்பற்றி, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள், சாமான்கள் வாங்கி, பயிர் செய்து லாபம் அடைவார்கள். ஆகையினாலே குமரி விவசாய பயிருக்கும் தக்க கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“குண்டவாகம், விவசாயிகளுக்கு கொடுத்துவருகிறார்கள். இதைக் கொடுப்பதற்கு solvency சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். இப்பணம் கிடைத்தால், விவசாயத்திற்கான, முக்கியமாக மாடுகள் வாங்க முடியும். இந்த solvency சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதில் ரொம்ப கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இக்கஷ்டங்களைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் நன்றாக தெரிந்திருக்கும். முதலில் கிராம முன்சிப், இந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும்படி சிபார்சு செய்து எழுதினால், அது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாகப் போய், தாசில்தாரிடம் சென்று, அந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கலாம் என்று வருவதற்குள் மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட solvency சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்ற பிபந்தனை வேண்டியதில்லை யென்று நினைக்கிறேன். ஒரு விவசாயிக்கு சொத்து இருக்கிறது, அந்த சொத்து விஷயமாக யாதொரு வில்லங்கமும் இல்லை என்று தாசில்தாரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வேண்டியதில்லை. கிராம முன்சிப் ஒரு பொறுப்புள்ள உத்யோகஸ்தர். அவர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தாலே போதுமானது. தாசில்தார் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகுதான் கடன் கொடுப்பது என்பது, கடன் கொடுப்பதைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போவதாகும். அதனால்

[Sri M. Dharmalingam] [19th March 1955]

விவசாயிக்கு அவசியமானபோது கடன் கிடைக்காது. ஆகையால், கிராம முன்சீப் solvency சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தவுடன் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுமட்டுமல்ல. மின்சார வசதி தற்போது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மின்சார வசதி கொடுக்கும் விஷயமாக, பம்பு செட் வாங்கும் விவசாயிகளுக்கு தனிச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மின்சாரம் முதலில் கிடைத்தால்தான், விவசாயிக்கு பம்பு செட் வாங்க, பணம் கடனாகக் கிடைக்கிறது. பல விவசாயிகள் இவ்விதமாக கடன் வாங்கி பம்பு செட்டுகள் வாங்கின பிறகு, மின்சாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க உத்தரவாகாமல் இருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ஆகவே அவர்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு சபைத் தலைவருக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20
p.m.

* **SRI S. R. ARUMUGAM**:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கின்றன, விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்துவிட்டார்கள். விவசாயிகள் தங்கள் பூமியில் உற்பத்தி செய்வதற்காக மாடுகள் வாங்குவதற்கோ, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கோ கடன் வாங்குவதாயிருந்தால் 100-க்கு 25 பங்குதான் கடன் கிடைக்குமே தவிர வேறு வழியில்லை. கடன் கிடைப்பதற்கு காலதாமதம் ஆவதுடன் கடன் வாங்குவதற்காக அதிகமான பணம் செலவு செய்ய வேண்டி ஏற்படுகிறது. நான் ஒரு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர், அவர்களுக்கு மேலுள்ள ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்களுக்கு ஊக்கம் இருந்தால் தான் அந்தக் கடனை சீக்கிரமாக சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஒரு விவசாயிக்குக் கடன் வேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்ட தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் கிராமக்கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்கள் கடன் சம்பந்தமான ரிகார்டுகளையெல்லாம் உடனுக்குடன் பரிசீலனை செய்து மனுச் செய்துகொண்ட விவசாயிக்குக் கடன் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் மேற்கண்ட அதிகாரிகளுக்குக் கடன் தொகையில் 2½ சத விகிதம் கமிஷனைப்போல கொடுத்துவிட வகை செய்துவிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்; இம்மாதிரியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார் கடன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் இருக்காது; விவசாயிகள் அவசியமாகக் கஷ்டப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்காது. இதைக் கவனித்து 2½ சத விகிதம் கமிஷன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் சட்ட பூர்வமாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் பலவகை. விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய எல்லாக் கடன்களும் இருக்கின்றன. உற்பத்தியின்பேரில் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. அன்றாடம் வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய கடனைத் திருப்பிக்கட்டுவதற்கு விவசாயிக்குப் போதுமான வசதியில்லை. கூட்டுறவு நில அடமான பாங்கு மூலமாக அந்த வசதி கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு பாங்குகள் 1½ சத விகித வட்டிக்கு ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கடன் வாங்குகின்றன. விவசாயிகளுக்கு 6½ சத விகிதம் வட்டிக்கு கூட்டுறவு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கின்றன. ஒன்றரை சத விகித வட்டிக்கு ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணத்தை வாங்கி, விவசாயிகளுக்கு 6½ சத விகித வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பதன் மூலம் கூட்டுறவு பாங்குகள் 5 சத விகித வட்டி அதிகமாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள். ஐந்து சத விகித அதிக வட்டி விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் பாங்கியினிடமிருந்து சர்க்காரே நேரடியாகப் பணத்தைப் பெற்று, விவசாயிகளுக்கு 1½ சத விகித வட்டிக்கு கடன் கிடைக்கச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு

19th March 1955]

[Sri S. R. Arumugam]

அனுசூலமாக இருக்கும். விவசாயிகள் அனுவசியமாக வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையிலிருந்து மாறுதல் ஏற்படும். விவசாயிகளுக்குச் சர்க்காரே நேரடியாகக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம்.

“நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எரு, விதை, மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் போன்றவைகளை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரியான உபகரணங்களை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குப் பணமாக கொடுப்பதற்குப் பதிலாக விதை, எரு போன்றவைகளை அவ்வப்போது கொடுத்து வந்தால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும். விவசாய அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கப்படும் பணம் நேரிடையாக எல்லாப் பணமும் விவசாய அபிவிருத்திக்குக் செலவிடப்படாமல் தங்களுக்குத் தேவையான இதர செலவுகளுக்கும் செலவழித்து விடக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் அநேகமாக இரண்டு அல்லது மூன்றுக்கு மேற்பட்ட விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் காரியாலயங்கள் வைத்து விவசாயக் கருவிகளையும், உரம், விதைபோன்றவைகளையும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவிச் செய்தால் அவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருப்பதுடன் காலாகாலத்தில் தங்களுடைய பூமியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

“கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் வழங்குவது சம்பந்தமாக ஒரு நியதி இருக்கிறது. அதாவது குறிப்பிட்ட ஆழம் கிணறு வெட்டப்படால் தான் கிணறு மான்யம் கொடுக்கப்படலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அநேக கிணறுகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்குப் பாதி ஆழம் வெட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது மழை வந்து விடுவதால் கிணறு முழு ஆழமும் வெட்ட முடிவதில்லை. அதற்குப் பிறகு ஐந்தாறு மாதங்களில் கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றி விடுகிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரோ தாசில்தாரோ, அந்தக் கிணற்றைப் பார்த்துவிட்டு குறிப்பிட்ட ஆழம் வரை கிணறு வெட்டப்படவில்லை; ஆகவே உங்களுக்கு மான்யமாகக் கொடுத்த பணத்தைக் கடனாக பாவித்து பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும்’ என்று சொல்லி விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த பணத்தை கண்டிப்பாக வசூல் செய்ய நிர்ப்பந்தப்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அநேக விவசாயிகளுக்கு பெரிய கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுத்த பணத்தை மான்யமாகக் கருதவேண்டுமென்பது கட்டளைக் கருதுவது கூடாது, காரணம் என்னவென்றால் குறிப்பிட்ட ஆழம் கிணறு வெட்ட முடியாதது விவசாயினுடைய தவறு அல்ல; மழை பெய்ததுதான் கிணற்றைத் தொடர்ந்து வெட்ட முடியாததற்குக் காரணம். பணத்தை வேறு எதற்கும் உபயோகப்படுத்துவது அல்ல.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தர்மலிங்கம் ஒரு யோசனை தெரிவித்தார். ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ரூ. 750 கட்டளைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. எழு நூற்பது ஐம்பது ரூபாயையும் கட்டளைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, பாதித் தொகையைக் கட்டளைவும் பாதித் தொகையை மானியமாகவும் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்கள் சமீப காலத்தில் நல்ல நிலைமையை அடைய முடியும். ஆகவே, சர்க்கார் மான்யம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவி கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவி கிடைக்கும் போது மேற்சொன்ன யோசனையை சர்க்கார் கவனித்து வீடு கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் பாதித் தொகையை மான்யமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கோயமுத்தூர் தாலுகாவில் இருபத்திநான்கு வீரபாண்டி கிராமத்தில் அநேக பூமிகள் சர்வே ஆகாமால் மற்றவர்களால் விவசாயத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ரிசர்வ் காடுகளும் இருக்கின்றன. அந்தக்

[Sri S. R. Arumugam]

[19th March 1955]

காடுகளிலெல்லாம் ஹரிஜனங்களைக் கொண்டுபோய் அமர்த்தி காடுகளை நல்ல முறையில் பண்படுத்தி அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுசூலமாகப் பம்பு செட்டுகளைக் கட்டுகக் கொடுத்து குடியமர்த்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களானால் ஹரிஜனங்களுடைய பெரும்பாலான குறைகள் நீங்கிவிடும்; ஹரிஜனங்களைப்பற்றி வரும் புக்கார்களும் நீங்கிவிடும். மேற்கண்ட விஷயங்களைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-31
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது சம்பந்தமான இந்த மான்யக் கோரிக்கையானது மிக முக்கியமானது. ‘Advances to cultivators’ என்ற வகையில் சென்ற ஆண்டில் கூட ரூ. 1,73,06,700 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1954-55-ம் வருஷத்திய திருத்தப்பட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,28,41,000 தான் போட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்திற்கு ரூ. 1,43,44,200 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் வாங்கும் விஷயத்தில் பணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்குத் தான் அதிகமான கடன் தேவை என்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசுகிறார்கள். விவசாயம் செய்யும் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அம்மாதிரி காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் அதுவே பெரும் புண்ணியமாக இருக்கும். பருவ காலங்களில் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 கூட கடன் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு சலபமான வட்டிக்குக் கடன்கொடுத்து உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் கடன் பளுவினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரித்த ஸ்ரீ கே. டி. ராஜ் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் ‘சீக்கிரமாக அது ஒதுக்கப்படும்’ என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வேண்டிய கடன் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. வீடு கட்டும் திட்டம் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. கடன் பெறுவதில் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. கடன் வாங்குவதிலுள்ள சிரமங்கள் குறைக்கப்பட்டு சலபமாகக் கடன் வாங்கக்கூடிய முறையில் விதிகள் சலப்படுத்தவேண்டும். குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நடுத்தர மக்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். ‘இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம்’ இன்படி ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுவது போல் குறைந்த சம்பளம் பெறும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

“பஞ்சாயத்து போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள், ஜில்லா போர்டு போன்றவைகளுக்குப் பணம் கட்டுகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பல பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் பணம் இருந்தாலுங் கூட பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஜனங்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்தாலுங் கூட வரி போடும் காலத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வரண்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எவ்வளவு கடிதம் எழுதினாலும் கடன் கிடைக்காது. செல்வாக்குள்ள முனிசிபாலிட்டிகளோ பஞ்சாயத்து போர்டுகளோ கடன் கேட்டால் கிடைக்கிறதேயொழிய, சாதாரண பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு கடன் வேண்டுமென்று எழுதினால் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கடன் கிடைப்பது அரிது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் பண நிலைமையைக் கவனித்து, தேவைப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு வேண்டிய பண உதவியைச் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பணம் கொடுத்தால்தான் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுத்ததாக இருக்கும். அப்பொழுது

19th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

தான் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சிறிய செளகரியங்களைப் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் செய்துகொடுப்பதற்குச் செளகரியமாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்ட பணம் கொடுக்கிறார்கள். அது சரிதான். இருந்தாலும்கூட நடுத்தர மக்களுக்கு வீடு கட்ட பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். இந்த மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கூட்டுறவு முறையில் பல கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா வீடுகளும், 10,000 ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நடுத்தர மக்களுக்கு உதவுக்கூடிய வீடுகள் கட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுத்துத்வ சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக Milk Supply Union-கள் ஏற்படுத்த பண உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் இப்போது பல பால் சப்ளை யூனியன்கள் யார் கையிலிருக்கிறது என்றால், வசதி படைத்தவர்கள் கைகளில்தானிருக்கிறது. கிராமப்புரங்களிலிருந்து இந்த யூனியன்களுக்குப் பால் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த விஷயம் நமக்குத்தெரியும். ஏழைகளுக்கும், கணவனை இழந்தோ அல்லது மற்ற எந்த காரணங்களினாலோ பரிதவிக்கும் பெண்களுக்கு பால் வியாபாரம் ஒரு நல்வாழ்வு அளிக்கிறது. ஆகையால் கிராமப்புரங்களில், கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக பால் வியாபாரம் செய்ய, நல்லதொரு பிரசாரம் செய்து, அங்கு Milk Supply Union-களை ஏற்படுத்த அதிகமாகப் பணம் உதவி செய்யவேண்டியது சர்க்கார் கடமையாகும். சர்க்கார் பணம் உதவி செய்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தந்து விடுவார்கள். விதவைப் பெண்களின் வாழ்வைக் கருதியாவது அதிகப் பணம் இந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிரவும் Milk Supply Union கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கும், நிலமில்லாது கிடைக்கும் குத்தகையை வைத்துக் கொண்டு வாழலாம் என்றாலும்கூட, அதுவும் முடியாமல் கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகளுக்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக இந்த National Extension Service Scheme இருக்கிறதே அந்த இடங்களில்லல்லாம்கூட இந்தக் கடன் உதவி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த உதவிப் பணம் சீக்கிரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பணம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் பல தொந்திரவுகள் இருக்கின்றன. தக்காவித் கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மிக மிக சொற்பம். ரூபாய் 20 ஆயிரம்தான் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை applicationகளுக்குப் பணம் கொடுக்கமுடியும். இதன் காரணமாக அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்களுக்கே இந்தச் சலுகை கிடைக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் தக்காவித் கடன்களுக்காகச் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி, ஏழை விவசாயிகளுக்குமட்டுமல்ல, குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்பவர்களுக்குக்கூட, இந்த கடன் உதவி கொடுக்க முன்வர வேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை எடுப்பதற்கு கடன் கிடைக்காத காரணத்தினால் அதிக வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி உழுது பயிரிட்டபிறகு உழைத்த பயனை கடன்காரர்களுக்கு அழுதுவிட்டு வாடி வதங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் குத்தகைக்கு வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் கடன் உதவி கட்டாயம் கொடுக்கப்படவேண்டும். நிலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் சொந்த ஜாமீன்பேரிலேயே இந்தக் கடன் உதவி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகப்படியாகக் கடன் வசதி கொடுக்கப்படவேண்டும். ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதால் இரண்டு வசதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, இந்தக் கடன் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு ஜில்லா போர்டுகளும்,

[Sri M. Palaniyandi]

[19th March 1955]

முனிசிபாலிடிகளும் நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய ரோட்டு வசதி, மற்ற வசதிகள் செய்வதுடன், கிளார்க்கு உத்தியோகத்திற்குப் போக முடியாதவர்கள், தங்கள் உழைப்பையே உயிர் வாழ்வுக்கு நம்பியிருப்பவர்களுக்கு இந்த ரோட்டு வேலை, மற்ற வேலைகளில், வேலையளித்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓர் அளவுக்கு நீக்கமுடியும்.

“அடுத்தபடியாக இந்த வருஷத்தில் எல்லா அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் சர்க்கார் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். எங்கள் திருச்சிநாட்டில் ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், ஜெயங்கொண்டம் போன்ற இடங்களில் தண்ணீர்த் தட்டு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த கஷ்டத்தை நீக்க, அங்குள்ள Major Panchayat Board கள் தங்களுக்கு வேண்டிய கடனுக்காக திட்டம் தீட்டும்போது, சர்க்கார் முன் வந்து கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-40 * SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திற்கு கனம் K. T. ராஜு கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரிக்கிறேன். அவர் வெட்டுப் பிரேரேணையில் கிராமக் கடன் வசதிக்காக ரூபாய் பத்துக் கோடி ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கும் யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக இந்த மான்யத்தில் விவசாயிகள் கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொகை, (அதாவது 1½ கோடி ரூபாய்) போதாது. விவசாயிகள் இன்று பலவேறு கஷ்டங்களுக்கிடையே கடன் வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு மனுப் போடுகிறார்கள். குறிப்பாக தக்காலிக் கடன் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். அப்படி விண்ணப்பங்கள் போடும்போது டிஸ்ட்ரிப்டிலும், தாலுக்காவிலும் உள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகள் போதிய பணம் இல்லை என்று சொல்லாமல், வேறு பல காரணங்களைச் சொல்லி போடும் விண்ணப்பங்களை மறுக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்களில் எங்கேயாவது தவறு இருக்காது என்று தேடித் தேடி கண்டு பிடித்து, அதைக்காட்டி அவர்கள் விண்ணப்பங்களை reject செய்யக் கூடும் நிலைமை இன்று இருக்கிறது என்பதை தற்சமயம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இதேமாதிரிதான் Agricultrists' Loan Actன்படி, உரம் வேண்டுமென்று கோரி விண்ணப்பம் போட்டால் அதாவது நிராகரிக்கப் படுகிறது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும், இந்த விவசாய கடன்களுக்காக ஏராளமாக விண்ணப்பங்கள் வருவதால், அவற்றை எப்படி முடிவு செய்வது என்று தெரியாமல், ஏதாவது சில சொத்தைக் காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து அவைகளை நிராகரிக்கவேண்டிய நிலைமையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்திருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் திருச்செங்கோடு தாலுக்காவில் ஒரு விதவை 11 வருஷம் ஆச்சு, புரஷன் செய்துப் போய்! அந்த அம்மான் விவசாய கடன் சட்டத்தின்கீழ் தனக்கு கடன் வேண்டுமென்று கோரி, அதாவது உரம் வாங்க ரூபாய் 120 கடன் வேண்டுமென்று கோரி, ஜில்லா விவசாய அதிகாரிக்கு மனு போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் நாற்றாவிட்டு, கனையெடுத்து அறுவடையாகி நெல் களத்திற்கு வரும்போது அந்த விதவைக்கு உங்களுக்கு கடன் இல்லையென்று பதில் வருகிறது. இது ஒருபுறமிருக்க, அதில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால், பட்டா அந்த அம்மான் புரஷனுடைய பேரில் இருப்பதாகவும் கணக்கப்பிள்ளையிடமிருந்தாவது, ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமிருந்தாவது Registry வாங்கிக்கொண்டு வந்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 11 வருஷமாக, கணவன் இறந்ததிலிருந்து நிலத்தை அந்த அம்மான் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்தமாதிரி பதில் வருகிறது. பதில் வந்தவுடன் கர்ணத்திடம் போனால், கர்ணம் entry பண்ணி கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார். இப்படி பல தகராறுகள் இருக்கிறது. இதை ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு

19th March 1955]

[Sri K. V. Ramaswami]

வந்திருக்கிறார்கள் அந்த அம்மாள் 120 ரூபாய் கடன் கிடைப்பதற்காக, 20, 25 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இது வெல்லாம் ஏன் நடக்கிறது என்றால், ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய பணம் மிகவும் சொற்பமாய் இருக்கிறது. எனவே, இன்னும் அதிகப்படியாகக் கடன் தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பம்பு செட்டுகளுக்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையும் மிகக் குறைவு. பல விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளுக்காக விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் விவசாய ஆபீசில் போய் கேட்டால், ஒரு லிஸ்டை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். உங்கள் பெயர் இந்த listல் இருக்கிறது, ஆனால் Priority பிரகாரம் உங்களுக்கு பம்பு செட்டு வரும் என்கிறார்கள். அதன்படி வர 7, 8 வருஷம் ஆகும். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டு கொடுப்பதன்மூலம், அல்லது பம்பு செட்டுகளுக்காக கடன் கொடுப்பதன் மூலம் இரண்டு நன்மைகளிருக்கின்றன. ஒன்று, பம்பு செட்டுகளை உடனே கிணற்றில் வைக்க விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் உற்பத்தி பெருகுவதன், பம்பு செட்டுகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய Engineering Works இருக்கிறதே நமது மாகாணத்தில், அவைகளெல்லாம் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். ஏராளமான விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைப்பதால், இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை கொடுத்து. இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சாக்கடை திட்டம், குடி தண்ணீர் வசதி திட்டம் ஆகியவற்றிற்காகவெல்லாம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய நாமக்கல்லுக்கு பக்கத்தில் காவேரி ஆறு ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைக் நாமக்கல்லிலிருந்து கொண்டு வர, எங்கள் ஊருக்குப் பணம் ஒதுக்குங்கள் என்று பலமுறை பஞ்சாயத்து போர்டு தீர்மானம் போட்டும்கூட, போட்டதுதான் கண்ட பலனே தவிர, இதுவரையில் சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியதாக தெரியவில்லை. இதேமாதிரி பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள், underground drainage போட பணம் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். அதற்குக்கூட சர்க்கார் பணம் தருவதில்லை. காரணம், இந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மிகமிகக் குறைவாக இருப்பதுதான். ஆகையால் இன்னும் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள விலைவாசிக்குறைவினால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்கு அவசியமான காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். வழக்கம் போல் பணம் இல்லை என்று சொல்லாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்து அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பணம் இல்லை என்று சொல்லுவதைவிட மனம் இருந்தால் எப்படியாவது பணத்தை சம்பாதித்துக் கொடுப்பார்கள். நமது சர்க்காரிடம் பணம் இல்லாவிட்டால் மத்திய சர்க்காரிடமாவது கடன் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். மத்திய சர்க்காரும் பணம் இல்லை என்று சொல்லி விட்டால் இப்பொழுது எவ்வளவோ பணக்காரர்கள் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து பணத்தைக் கடனாக வாங்கி வசதிகளைச் செய்து கொள்ள கடனாகக் கொடுக்கலாம். ராஜாஜி இருந்தபோது இரண்டு வருஷங்களில் ஐந்து கோடி ரூபாயை கடனாக எழுப்பவில்லையா. அம்மாதிரி கடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இச்சுடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-45
p.m.

[19th March 1955]

SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகையில் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். நம் மாகாணத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்து கூறினார்கள். 1361-62-ம் பசலிக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூலிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டம் செய்து அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருந்தோம். அதனால் இப்பொழுது நாம் அதையெல்லாம் வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்பொழுது அதை வசூலிப்பதற்கும் பல நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. இதுவரையில் விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடனை கொடுக்காமலும் வரியைச் செலுத்தாமலும் இருந்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவைகளை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. சர்க்காருக்கும் அவைகளைத் திருப்பி வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய டிமாண்டையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விலைவாசிகள் குறைந்து போய்விட்டன. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலைவாசிகள் இப்பொழுது இல்லை. ஆனால் அப்பொழுது முதற்கொண்டு இப்பொழுது வரையில் வாய்தாவையும் வாங்கிய கடனையும் சேர்த்துக்கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் சர்மாண்களை ஹையர் பசேவர் முறையில் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் விற்கப்பட்ட விலையிலேயே இப்பொழுதும் விற்கும் என்ற எண்ணத்தில் வாங்கி விட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விலைவாசிகள் குறைந்துபோய் விட்டதனால் அவர்களால் வாங்கிய சர்மாண்களைத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது ஐந்து வருஷத்தில் ஐந்து தவணைகளாக திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது விலைவாசிகள் வீழ்ந்துவிட்டதால் அவர்களால் அப்படிச் கொடுக்க முடியவில்லை. அதே விலையில் விற்பனை அவர்களால் கஷ்டமில்லாமல் கொடுத்துவிட முடியும். திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்றுதான் அப்பொழுது சர்க்காரிடமிருந்து தைர்யமாகக் கடன் வாங்கினார்கள். அதனால் இப்பொழுது ஐந்து தவணைகள் என்றிருப்பதை பத்து தவணைகள் என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க செளகர்யமாக இருக்கும்.

“தக்காவிக் கடன்களை வாங்குவதிலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு வருஷத்தில் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குச் செளகர்யமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்துகொடுத்தால் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்கு செளகர்யமாக இருக்கும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் கே. வி. ராமசாமி ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். இம்மாதிரி கடன் வாங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று. கடன் வாங்கும் காலங்களில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், முன்சீப் வரவேண்டும் என்றும் கர்னம் வரவேண்டும் என்றும் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போனாலும் ‘இன்றைக்கு முடியாது. நாளைக்கு வா’ என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மறுபடியும் தவணை கொடுக்கிறார்கள். இப்படி பல தவணைகள் போடுவதால் விவசாயிகளால் பல தடவைகளில் அங்கு போக முடிவது இல்லை. தங்களுடைய ஊரிலிருந்து தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர் ஆபீசுக்குப் போவதென்றால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியாகச் செலவாகிறது. ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 கடன் வாங்குவதற்குள் 20 அல்லது 25 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தவணை போடாமல் விவசாயிகள் வந்தவுடன் கடன் தொகையைக் கொடுத்து விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாய இலாகாவில்தான் அதிகப்படியாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் மேஸ்திரிகள் இருக்கிறார்கள். தாலூ

19th March 1955]

[Sri V. Govindaswamy Naidu]

காவிற்கு இரண்டு டி.மாண்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் யாரையாவது அந்தக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடன் வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால் அந்த டி.மாண்ஸ்ட்ரேட்டரோ அல்லது மேஸ்திரியோ அந்தக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் கஜானாவில் அந்தக் கடன் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கடன்கள் கொடுப்பதில் பலவிதமான கடன்கள் இருக்கின்றன. அதாவது தக்காலி கடன், இஞ்சின் கடன், பில்பர் பாய்ன்ட் கடன், மாட்டுக்குக் கடன் முதலிய பலவித கடன்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கடன் கொடுக்கிறார்களோ அந்த விதத்தில் அந்தத் தொகையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்களா என்று அதிகாரிகள் அங்கு சென்று தணிக்கை செய்கிறார்கள். மாட்டுக்கு என்று கடன் வாங்கியிருந்தால் அங்கு சென்று மாடு வாங்கியிருக்கிறா என்று பார்த்துக் கிறார். அப்படி தணிக்கை செய்யும்போது என்ன நேரிடுகிறது என்றால் சில மாடுகள் அங்கு வாங்கப்படாமல் இருக்கலாம், அதாவது விலை தெகையாமல் வாங்கப்படாமல் இருக்கலாம். விவசாயிகள் கடன் கேட்டால் உடனடியாக கடன் வருவது இல்லை. அதனால் அந்த விவசாயி பக்கத்தில் கடன் வாங்கி மாடு வாங்கியிருந்து அந்த மாட்டை அதிகாரி வந்தவுடன் காண்பித்தால் அந்த மாடு கடன் தொகையில் வாங்கவில்லை என்று பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிடச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் ஏதாவது மாடு வாங்கியிருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டு அந்த மாட்டிற்கு அந்தக் கடனை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் பல தொல்லைகள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. இது விஷயமாக நான் செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கடன் கேட்டால் ஆறு மாதங்களைகிறது. மாடுகள் வாங்க முடியவில்லை. அதனால் பக்கத்தில் கடன் வாங்கி மாடு வாங்கியிருக்கிறேன் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆனால் அவர் அப்படி ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார். நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. அதனால் காண்பிக்கிற மாட்டை கண்க்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அவர் பதில் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் ‘அதை நம்ப முடியாது, அவர்கள் தங்கலிடம் இருக்கும் மாட்டையே காட்டிவிட்டு கடன் வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள் அவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் பொய்’ என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் நடப்பு அப்படி இல்லை. பக்கத்தில் கடன் வாங்கித்தான் மாடு வாங்குகிறார்கள். அதை நிரூபிக்க முடியும் என்று நான் சொல்லியும்கூட அவர் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. நிலைமை இப்படி இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. சர்க்காருடைய நோக்கம் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி செளகரியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் கடன் வாங்கும்போது இப்பொழுது இருக்கும்படியான கஷ்டங்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. CHELLAPANDIAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் 12-55
கடனே, இந்த demandயை நான் ஆதரிப்பதோடு, கடன் வசதிகள் p.m.
விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும், விவசாயிகளும், அவர்கள் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கடன், கடன் என்று, கடனிலேயே காலம் கழிக்கிற காலமாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நம் சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டும். எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளை கடன் பளுவிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறார்கள். அதற்காக வேண்டிய சட்டத்தையும் சர்க்கார் இயற்றி இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார், அதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தாலும், அதைச் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக கம்ப்யூனிடி பிராஜக்ட் Scheme-ன் கீழ் சேராமாதேவியில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை

விரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள கடனாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த தொகை ஓரளவுகூட செலவு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அது மாதத்திரமல்ல. அந்த தாலுக்கா area பூராவியுமுள்ள பல விவசாயிகள் கடன் கேட்டு மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்ய பல மாதங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிறகும், அதிகாரிகள் பொறுப்பேற்று, அம்மனு போட விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை. அவ்விதிகாரிகள் அக்கடன்களைக் கொடுப்பதில் தங்களுக்குப் பெரிய பொறுப்பென்று நினைத்து பயப்படுகிறார்கள். பல வருஷங்களுக்குப் பின்னால் விவசாயிகள் வாங்கிக் கொடுக்கும் தகுதி **Solvency** சேர்டிபிகேட்டைப்பற்றிய கேள்விகள் ஏதாவது எழுப்பப்பட்டு, அதன் காரணமாக தங்கனிடத்திலிருந்து விவசாயிக்குக் கொடுத்த கடன் தொகையை சர்க்கார் வசூலித்துவரும் என்று பயப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக ஏற்பட்டு பல தாலுக்காக்களில் கடன் கேட்பவர்களே இல்லை என்று காட்டப்பட்டு, அதன் காரணமாக சர்க்காரால் இக்கடன்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை **lapse** ஆகியிருக்கிறது. அவ்வாறு, சர்க்கார் கருணையுடன் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை ஆபீசர்கள், பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்காமல் நல்ல முறையில் வேண்டுமென்று கேட்கும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ சகல ஏற்பாடுகளும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்னொன்று short-term loans அல்லது mortgage போன்ற நீண்டகால தவணைக் கடன்கள் இன்னும் ஐந்து வருஷ தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்கும் கடன்கள் இவைகளை எல்லாம் ஏழைகளுக்கு, விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கலாமென்று அன்றைய தினம் கனம் கூட்டுறவு இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். அம்மாதிரி கடன் கொடுக்கும் பாங்குகளை rural areas-களில் ஆரம்பிப்பது அவசியம் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்று விவசாயிகள் எல்லோரும் புதிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதோடு, இனிமேல் எப்படி விவசாயம் செய்வதென்று கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது விளைச்சலான உணவு தானியங்களின் விலைகள் வெகுவாகக் குறைந்து விட்டன. ஒரு கோட்டை நெல் ரூபாய் 60, 70-க்கு விற்பனையாகிப்போயிருந்தது. அதைத் தற்போது ரூபாய் 28, 30-க்குத்தான் விற்க முடிகிறது. இந்த விலைக் குறைவால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தக் கடன்கள் விஷயத்தில் கனம் மந்திரியார் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தி, ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்யவும், வாழ்க்கை நடத்தவும் உதவி செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக, கூட்டுறவு பாங்குகள், மத்தியகால கடன் வசதிகள், விவசாயிகளுக்குச் செய்வதற்காக, கிராம பாங்குகள் சீக்கிரமாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். “அந்த” கிராம பாங்குகள் இங்கு வைக்க, மத்திய சர்க்கார் 20, 24 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப் போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இப்பணம் மட்டுமல்லாமல், நம் சர்க்காரும் அதற்காக வேண்டிய உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் அந்த பாங்குகளை வைத்து நடத்துவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த பாங்குகள் நடத்தவேண்டிய உத்தரவுகள் சீக்கிரமே போட்டு, விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த demand-ஐ நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“മാന്യനായ സഭാംഗൻ
 ഞവർകളെ, ഈ ഡിമാൻറിൽ 6,12,45,000 ക. ആണ് നിക്ഷിപിച്ചിട്ടുള്ളത്.
 ഇതിൽ ഗവൺമെന്റ് ജീവനക്കാർക്ക് കടംവായ്പസഹായം നൽകുന്നതിനായി 3,47,000 ക.
 മാത്രമാണ് വച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളത് വളരെ രേഖാനുജനകമാണ്. സിവിൽ വാറണ്ടു
 സമ്പ്രദായം എടുത്തുകൊണ്ടുതന്നെ നോട്ടുക്ടി വയർമ്മേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും
 രേഖാഭേദക്കിട്ടില്ലാത്ത സോഡ് കൾക്ക് കടക്കിട്ടാൻ വളരെ വിഷമമുണ്ട്. ചെറു
 തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജന്മിമാരുടേയും പണക്കാരുടേയും പണമടപാടുകാരുടേയും

19th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

പിടിയിൽപെടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു്, അവർക്കു് ഇത്തരം ആദ്യകാലത്തു് യാതൊരു കടപ്പാടും ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ തന്നെ കാര്യമാണെന്നു് അതാവശ്യമാകയാൽ ആ ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ സബ്സിഡി നീക്കിവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ബഡ്ജറ്റ് മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവരണത്തിൽനിന്നു കാണാമതു് ഈ കടത്തിന്നു് ശിപായിമാർ തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയതരം ജീവനക്കാർക്കു് അഹതയില്ലെന്നാണു്. അത്രോ പാവം! ആ സാധുക്കൾക്കു് ആപീസിൽ വരുന്നതിന്നു് ഒരു സെക്കിംഗ് വാങ്ങാനുള്ള സഹായമെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ ആശ്വാസത്തിന്നു വകയുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു് സഹായം ചെയ്യേണ്ട കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും എന്നോടു യോജിക്കുമെന്നു് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ അതു ചെയ്യുന്നതിന്നു് എന്തോ ഒരു നിയമനടപടി നിലവിലുണ്ടെന്നാണു് പറയുന്നതു്. അതു് നീക്കി ഏറ്റവും ചോരേക്കിയിട്ടുള്ള ഈ സാധുക്കൾക്കും കൂടി വായ്പനുള്ളി സാധായികൾ പാർ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ ദയവുണ്ടാണെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“ബഹുമാന്യനായ സഭാനാഥൻ അവർക്കുള്ള, 12,000-നും 12,500-നും ഇടയ്ക്കുള്ള ഗവണ്മെന്റു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണ്ടെന്നാണു് കണക്കുകൾക്കു് കാണുന്നതു്. അതോർക്കുമ്പോൾ ബഡ്ജറ്റിൽ ഈ ആവശ്യത്തിനായി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന തുകയുടെ അപര്യാപ്തതയും ഞങ്ങളുടേതു് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടു പ്രത്യേകമായ ഒരു ക്ഷമനകൂടിയുണ്ടു്. ശമ്പളക്കാര്യത്തിലും പെൻഷൻ കാര്യത്തിലും മറ്റും ഏതെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന പ്രൈവറ്റ് സൂപ്പർജ്യോപകരണ, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രാഥമിക പാഠശാലാജ്യോപകരണങ്ങളുടെ ഈ സൗജന്യത്തിന്നു് അപരദാക്കിത്തീർത്തെന്നെങ്കിൽ അവർക്കു് വലിയ സഹായമാകുമായിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രത്യേകവും അന്യോപാധ്യമായ പരിഗണനയായി അക്കാര്യം ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ചില പ്രത്യേകതരം കൃഷിക്കാർക്കായി ഈ ഡിമാൻറിൽ സംഖ്യകൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. വയനാടു് കോളനിയിലെ മൽബറികൃഷിക്കാർക്കു് വായ്പ നൽകാനായി 2,500 ഉറപ്പികൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. മലബാറിൽ ഇതിനകം വളരെ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഔഷധച്ചെടിയുണ്ടു്. *Rauwolfia serpentina* എന്ന മരത്തിന്റെ കാര്യമാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹമായ ഔഷധഗുണമുള്ള ഒരു ചെടിയാണതു്, ഇന്നു അവിടെത്തെ സാധുക്കൾക്കു് ഈ ചെടി അവിടെയുമിവിടെയുണ്ടെന്നു് തേടിപ്പിടിച്ച് പഠിച്ചെടുത്തു് തുച്ഛമായ വിലക്കു് മുളകു വാങ്ങാനോ മത്സ്യം വാങ്ങാനോ വെണ്ടി കരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും കത്തകമുതലാളിമാർക്കു് വില്പനയുമാണു്. ആ മുതലാളിമാർ അതു് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നു. പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളിലെ മലയോരങ്ങളിൽ അതു് ധാരാളമായി വളങ്ങാൻ സാധിക്കും. അതിന്റെ ഔഷധമൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വിവരവുമില്ലാത്തവരാണ് ഇന്നു അതു് പഠിച്ചെടുത്തു് നാമാന്ത്രമായ വിലയ്ക്കു് വിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, രാജസമ്മർദ്ദത്തിന്നു മറ്റേതെങ്കിലും വ്യാധികൾക്കും വളരെ ഹനിയ ഒരു ഔഷധമാണിതു്, അതിന്റെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ദേശീയപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കാര്യമാണു് എന്നല്ലാമുള്ള വസ്തുതകളെ പരിഗണിച്ച് മൽബറികൃഷിക്കാർക്കു് ധനസഹായം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റു് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മലബാറിൽ ഈ ഔഷധച്ചെടിയുടെ കൃഷിക്കായും ധനസഹായം നൽകാൻ തയ്യാറാകുമെന്നു് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചിന്താവിഷയമാകട്ടെയെന്നു് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

“ഇനിയൊന്നുണ്ടു്; അതായതു് നേന്ത്രപ്പഴം. ബഹുമാന്യനായ അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർക്കുള്ള, ഞാൻ വെറുതേ രസത്തിന്നുവേണ്ടി പറയുകയല്ല, നേന്ത്രപ്പഴം സാക്ഷാൽ അമൃതത്തിന്നു തുല്യമാണു്. നേന്ത്രപ്പഴത്തിന്റെ ധാമാന്ത്വത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അസംഖ്യം ശോഭകങ്ങൾ മലയാളത്തിലുണ്ടു്. ഇതു മാമാന്ത്വമുള്ള ഈ നേന്ത്രവാഴകൃഷി ഇന്നു യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവുമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണു്. നേന്ത്രക്കായയുടെ വിപണനം വളരെ ഇടിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കാരണം നേന്ത്രവാഴകൃഷിക്കാർ കൊള്ളക്കടക്കാരുടെ പിടി

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1955]

യിൽ അമർന്നിരിക്കുകയാണ്. മടം വാങ്ങിയാണ് കൃഷിക്കാർ കൃഷിയിറക്കുന്നത്. തന്നിമിത്തം കലയുടെ വില വളരെക്കേരളത്തനന്ന നിശ്ചയിച്ച് കരാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. നേതൃകൃഷിക്കാർക്കുകൂടി കടംവായ്പനുള്ളി നമുക്കു നാളിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കൃഷിയായ നേതൃകൃഷിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. കൃഷിക്കാരെ പണമടപാടുകാര്യേയും പത്തുകാര്യേയും മരണപ്പിടിയിൽനിന്ന രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തിനുതന്നെ അപകടമാണ്.

“ഈ ഫിമാൻസിൽ ആകെ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള 6,12,45,000 ഉറപ്പികയിൽ 3,50,82,500 ഉറപ്പികയും, അതായത്, 50 ശതമാനവും പലവിധ വികസനപദ്ധതികൾക്കായിട്ടാണ് നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ എനിക്കു വളരെ വ്യസനകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. അതായത്, ചില ഇനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര തുക കൽ നീക്കിവച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ വ്യസനം. ചക്കരവ്യവസായം നമുക്കു രാജ്യത്ത് മലബാറിലും മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിലും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ്. ചക്കര സൊസൈറ്റികൾക്കു കടം കൊടുക്കാനായി വെറും 900 ക. മാത്രമാണ് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നത്. ചക്കര സൊസൈറ്റികളുടെ കാര്യം ഈ അസംബ്ലിയിൽത്തന്നെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം വാദപ്രതിവാദത്തിന് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. തീരെ അപര്യാപ്തമായ ഒരു സംഖ്യയാണ് ഈ 900 ഉറപ്പിക. ഇപ്പോൾ ഈ ചെറിയ തുകയെ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളവെങ്കിലും ചക്കര സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും അവയുടെ പ്രത്യേക പരിഗണനയെയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് നമുക്കു രാജ്യത്തിലെ ചക്കരവ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആ വ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാധ്യതകളെ നാടൻ പണമടപാടുകാരായ ഷോലോക്കുകളുടെ മരണപ്പിടിയിൽനിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ സംഖ്യ മാനിവെയ്ക്കുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശങ്കിക്കുന്നു. ഭവന നിർമ്മാണമകണ്ഡസംഘങ്ങൾക്കു കടംവായ്പ നൽകുന്നതിനായി ചില സഖ്യകൾ നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എനിക്കു ഒരു കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. മലബാറിൽ കറുപ്പനാട്ടു താലൂക്കിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എന്ന് സ്ഥലത്ത് ഒരു workers'-cum-contractors' society ഉണ്ട്. ഏതോ സാങ്കേതികതടസ്സംനിമിത്തം ആ സൊസൈറ്റിക്കു് വായ്പ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. തൊഴിലാളികൾത്തന്നെ സംഘം രൂപീകരിച്ച് ഇടനിലക്കാരെ കൂടാതെ പണികൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്താൻ തയ്യാറാവുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് നാമെല്ലാം അഭിലഷിക്കുന്ന ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്. അത്തരം സൊസൈറ്റികളെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകിച്ചും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

“ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, തദ്ദേശഭരണം എന്നീ വകുപ്പുകളിൽനിന്നു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള 2 ലക്ഷം ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. ഇത് വളരെ ദുർഭാഗ്യകരമായിട്ടുപോയി എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. നമുക്കു ലോക്കൽ ബോർഡുകൾക്കു ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിതവമാണുള്ളത്. വാസ്തവം തുല്യവും. ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പല തുകകൾക്കു ഗവണ്മെന്റ് തന്നെ പണം കൊടുക്കണം. ഖജാന്റെ ആരാണ് ഈ ലോക്കൽ ബോർഡുകൾക്കു പണം കൊടുക്കാനിരിക്കുന്നത്? ഈ ഇനത്തിൽ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന 2 ലക്ഷം ഉറപ്പിക തീരെ അപര്യാപ്തമാണ്. അത് വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പാലക്കാട് മുനിസിപ്പാലിറ്റി വാട്ടർ സപ്ലൈ സ്കീം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി 10 ലക്ഷം ഉറപ്പിക കടം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അത് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ശുദ്ധജലം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് പാലക്കാട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷുവ്യാധികൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ വാട്ടർ സപ്ലൈ സ്കീം ഏറ്റെടുത്താൽ മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്ക് പണമില്ല.

“എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ പാപ്പിനിശ്ശേരി പഞ്ചായത്ത് ബോർഡിൽനിന്നു ക്ഷേമിൻ ഏതാനും വാർ ഓർത്തീർമാത്രമാണ് വിദ്യക്കുടി വിഭജനം ഉള്ളത്. വിദ്യക്കുടി ഡെൻ കററുകൂടി വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നു പഞ്ചായത്ത് ബോർഡിനു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് അത് നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പണമില്ല. പഞ്ചായത്ത് ബോർഡുകൾക്കു പറയത്തക്ക വരുമാനമൊന്നുമില്ല. സാധാരണയെന്നായപ്പോഴെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും കൊടുക്കുകയുമില്ല. മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡുകൾ, പഞ്ചായത്ത് ബോർഡുകൾ ഇവയ്ക്കു സഹായം ചെയ്യാനായി ഗണ്യമായ തുകകൾ നീക്കിവെക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും അതു ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ആലോചിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

19th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“ഇനി മരണാഭയം പ്രധാന സംഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 1884-ലെ അഗ്രിക്കൾച്ചറിസ്റ്റ്സ് ലോൺസ് ആക്ടിന് 1935-ൽ ഒരു ഭേദഗതി വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ നിയമത്തിൽ ‘Relief to Agriculturists’ എന്നുണ്ടായിരുന്നത് ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ ‘Relief to distress or indebtedness’ എന്നാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിയമം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും അതിനു വേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരു സംഖ്യയും സീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നു അറിഞ്ഞില്ല. കടക്കാരായ കൃഷിക്കാർക്കു ഗവണ്മെണ്ടു എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യാൻ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും.

“പാക്കിസ്ഥാനിൽനിന്നു വരുന്ന ആളുകൾക്കു, അതായത് displaced persons എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു സഹായം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി 5,000 ക. ഒളുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല കാര്യംതന്നെ. ഞാൻ അതിനെ സാധാരണ ചെയ്യാം. പക്ഷെ അതോടൊപ്പം ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ അസംബ്ലിയിൽത്തന്നെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സിലോണിൽ നിന്നു മടങ്ങിവന്നിട്ടുള്ള ആളുകളെപ്പറ്റി എത്രയോ പ്രാവശ്യം ചോദ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കുന്നതു ഒരു കൊല്ലത്തേക്കാണ്. ഇന്നു ആരും സഹായത്തിന്നുവേണ്ടി ക്ഷിപ്രിയില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ആരും സഹായം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ല എന്നു ധരിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. അടുത്ത ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഈ നാട്ടിലുണ്ടാകാവുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടുവേണം ബഡ്ജറ്റിൽ സംഖ്യകൾ നീക്കിവെക്കുവാൻ. സിലോണിൽനിന്നു അടുത്ത കാലത്തു ധാരാളം ആളുകൾ മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിക ഫക്ടറിലെ ആത്മഹത്യകളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ മൂന്നു മാസത്തിനിടക്കു 24 ആത്മഹത്യകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ സമ്മതിച്ചുകയുണ്ടായി. അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ദുരിതം അത്രയ്ക്കു ഭയങ്കരമാണ്. സിലോണിൽനിന്നു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പണത്തെ ആശ്രയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ധാരാളം ആളുകൾ നാട്ടിക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ട്. പുതിയ ഇൻഡോ-സിലോൺ കരാറനുസരിച്ചു എത്രയോ ആളുകൾ സിലോണിൽനിന്നു മടങ്ങിവേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അവർക്കു ജീവിപ്പാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. നാട്ടികഫക്ടറി വെറു ഒരു പൂച്ചിക്കുമാണ്. പാക്കിസ്ഥാനിൽനിന്നു വരുന്നവർക്കു വ്യാപാരം തുടങ്ങുന്നതിനും സഹായം നൽകാനും മറ്റുമായി തുക നീക്കിവെച്ചപ്പോൾ സിലോണിൽനിന്നു വരുന്നവർക്കു ഒരു സംഖ്യ നീക്കിവെക്കേണ്ടതായിരുന്നെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അവരും displaced persons ആണ്.

“മുറമ്പാക്കെ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നു നൽകുന്ന സഹായധനങ്ങൾ എന്ന ഇനത്തിൽ കുറെ സംഖ്യകൾ നീക്കിവെക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ അതു കാണുന്നില്ല. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ ഇരുപത്തു യോജിച്ച ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. മലബാർ ആശുപത്രികളിൽനിന്നു സുപ്രസിദ്ധമായ നാടാണ്. അവിടെ പച്ചമരുന്നുകൾ ധാരാളം കിട്ടും. അദ്ധ്വാനശക്തിയും യാതൊരു പത്തുവുമില്ല. വോരെങ്കിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ വൈദ്യന്മാരുമുണ്ട് അവിടെ. ഇതൊക്കെയുണ്ടായിട്ടും ഈ വൈദ്യശാലകൾക്കു മരുന്നു സപ്ലൈ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മലോഷിയിലാണെന്നു. പാർസൽ കൂലിയും വാണിജ്യകൂലിയും റെയിൽവേ ചാർജ്ജിനുമായി ഒരു വലിയ തുക ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ മരുന്നുകൾ മലബാറിൽത്തന്നെ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനു വേണ്ടി കുറച്ചു ധനസഹായം നൽകണമെന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ് തവർമ്മേണ്ടിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വൈദ്യന്മാർക്കു ഗ്രാന്റു നൽകാനോ മറ്റു സൗജന്യങ്ങൾ നൽകാനോ ഗവണ്മെന്റിനു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽതന്നെയും മരുന്നുകൾ അവിടെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കുന്നതിന്നു ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

“കൃഷിക്കാർക്കു നല്ല വിത്തുകളും തൈകളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന പല തോട്ടങ്ങളും മലബാറിലുണ്ട്. കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് നല്ലതരം വിത്തുകളും തൈകളും എത്രമാത്രം ആവശ്യമാണെന്നു പ്രത്യേകം പഠയേണ്ടതായിട്ടില്ലെല്ലോ. നാടയില്ലാത്ത പാപ്പാ സുഷോഭം? മക്കിയില്ലാതെ ഒരു ഫൈബർപേപ്പറുണ്ടോ? ചീമ്പൽ ഇല്ലാത്തതായ സുഷോഭം? അതുപോലെ വിത്തില്ലാതെ ഒരു കൃഷിയുണ്ടോ? ഇന്നു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് വിത്തുവാങ്ങി കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടുണ്ട്. നല്ല വീത്തുള്ള കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കിട്ടുന്നതു്. കൃഷിക്കാർ കടത്തിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മുൻകൂട്ടി

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1955]

യുള്ള കരാറനുസരിച്ചു നല്ല ഭരണപ്പെലും കടക്കാർ കൊണ്ടുപോകും. ബാങ്കിയുള്ള പരി രാണ് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കീഴ്ന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു നിന്നു വാങ്ങുന്ന വിത്തുകളൊന്നും മുടയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു ആവലാതിയുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. നല്ല വിത്തുകൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു സഹായം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു തുക നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടോ അതു ചെയ്യുകണന്നില്ല. മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും പറയാനുണ്ട്. പക്ഷെ സമയച്ചുരുക്കംകൊണ്ടു തൽക്കാലം അതിനു സാദ്ധ്യമല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുവായ അഭിവൃദ്ധിക്കു അത്യാവശ്യമായ സ്വതന്ത്രതും സാമ്പത്തികമായ ഒരു കക്ഷകസമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതി നുള്ള ഒരു ഉദ്യമം ഗവണ്മെന്റ് നടത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും സഭയിൽ എന്റെ കൂപ്പുകൈകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

1-15 P.M. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, even though Sri T. C. Narayanan Nambiar spoke in Malayalam, I may assure him that I was able to follow his entire speech. The general impression created by the debate on this Demand on me is that all the Members want the Government to be converted into a credit organization. Only if that is done, we will be able to meet all the suggestions which have been made by the various hon. Members. Particular stress was laid on credit facilities to agriculturists and to the rural population. As I stated in my reply to the general debate on the Budget, I attach very great importance to this problem of rural credit. But that cannot be done at a Governmental level. The Taccavi loans and all the other loans which the Government propose to give to the agriculturists are necessitated for the purpose of meeting certain emergencies and certain difficulties. But the general credit facilities will have to be met by the general credit organizations in the country. Unfortunately, to-day it is only the private sector which operates for the purpose of giving credit facilities to the agriculturists. Therefore, I do agree that if we have to liquidate private sector in any particular sphere, I think priority will have to be given to the rural banking sector. Unless we do that, I am afraid there is no salvation for agriculturists in the near future. Therefore, I agree with the various suggestions made by very many hon. Members that greater facilities should be made available to the agriculturists, to the tenants and to the ryots. That is a problem which is being tackled now. As a beginning the Hon. the Minister in charge of Co-operation announced during the debate on the Demand under 'Co-operation' that 25 rural credit banks are being opened to meet the needs of the agriculturists in the rural areas. That is only a beginning. It may not even touch the fringe of the problem. Even before steps are being taken after the examination of the report of the Rural Credit Survey Committee we are making a beginning and I am sure that ere long it would be possible for us to tackle this problem on a broad basis.

" This allotment of Rs. 143.44 lakhs as advances to cultivators will not solve this problem. It will not be possible for the Government even to allot more money. Even if it is possible to allot more money, I am afraid, with the existing administrative organization it will not be possible to work it out successfully. That is the difficulty which has also been pointed out by very many hon. Members in getting advances through Government Administrative

19th March 1955]

[Sri C. Subramaniam]

departments. Therefore, a separate specialized banking organisation is what is required to deal with this problem of rural credit. I am sure hon. Members would appreciate when I say that this allotment of Rs. 143.44 lakhs which has been provided for meeting credit requirements of the agriculturists is not supposed to meet all the requirements of the agriculturists. Therefore, if they found fault with the inadequacy of the allotment, I would only say that they do not understand the scope of this allotment at all. In that connexion, I also want to point out that it is not merely this Rs. 143.44 lakhs that has been allotted for giving advances to cultivators for the purpose of meeting their requirements. Rs. 50 lakhs which has been advanced to Land Mortgage Banks will also be available to the agriculturists. So also another 64 lakhs of rupees have been provided for various loans to be given under the National Extension Service schemes and the Community Project schemes. That also will be available to the agriculturists. Therefore, there will be a total of nearly 250 lakhs of rupees which would go to the assistance of the agriculturists. Even this is very inadequate, I agree. But it is not for the Government, as Government, to meet the needs of the agricultural population on the credit side. It should be done by a separate organization, as I already pointed out, and steps will be taken soon for the purpose of meeting this requirement.

1-20
p.m.

“ Then suggestions were made with reference to the credit facilities to be given to various other concerns. The hon. Member Mr. Nambiar made a very tempting reference to ‘ Nendrankai ’ and its producers. Sir, if there is a scheme and if it is worthwhile, Government would consider it. When Mr. Nambiar was speaking about the Nendram pazham, Mr. Kalyanasundaram was reminded of the mango fruit, which is more delicious than the Nendram pazham. All those things will have to be tackled, no doubt. Therefore, it will not be possible for the Government Administrative department to tackle all those problems; there should be special organizations for those purposes, like co-operative organizations or other industrial organizations. And that is the very purpose of planning and in the next Five-Year Plan, we are hoping that we would be able to tackle many of these problems—production of fruits, canning of fruits and starting of various industries auxiliary to agriculture. Therefore, these problems will have to be tackled in that way and not by the Government as such.

“ Reference was made by Mr. Nambiar that only about 3 lakhs odd had been allotted for the Government servants, whereas there are already about or more than 120 thousand Government servants and that this was a very inadequate provision. Sir, may I remind him that it is not the function of the Government, that while they pay their servants salaries, etc., it is not for the Government to provide them with credit facilities also; on the other hand, it is the intention of the Government that Government servants should be able to make both ends meet within the pay they receive and that they should not be encouraged to borrow and become indebted. Of course, special occasions arise even for them; then

[Sri C. Subramaniam]

[19th March 1955]

1-20
p.m.

they will have to incur extra expenditure which cannot be met from out of their ordinary monthly pay. But then for such contingencies, credit should be arranged for by other organizations like co-operative societies, organized even amongst the Government employees themselves for which there is a provision. For example, there is a Co-operative Bank running for the Corporation employees and it is doing very good service. So also for every department and in every place, co-operative societies can be arranged for the purpose of granting loans to Government servants and it would be a very easy matter. But then the Government do not hesitate to help these organizations. Therefore, it should be tackled in that way rather than the Government coming into the picture as a loaning organization. There are provisions for the purpose of helping these people to get conveyances, etc., for the purpose of efficiently discharging their duties and credit facilities for expenditure of like nature are afforded. Therefore, if only hon. Members would bear in mind the restricted scope of the Government as such to come into the credit organization side, then they will appreciate that we have taken a very reasonable view in spite of these limitations and that considering the circumstances of the case, considering the difficulties to which the agriculturists are put and the other poorly paid persons are put, Government have tried their best to provide sufficient facilities for all these purposes.

“ Then, reference was made to the credit facilities for various municipalities, panchayats, etc. Here, we have to take into account the repaying capacity also of the various municipalities, panchayats, etc. If it is a grant, it is a quite different thing. There is no scope for that here and this Demand relates to loans and as such, we cannot say especially with reference to public bodies like the panchayats, municipalities and district boards that we should give them unrestricted loans whenever they ask for loans. Whenever they put forward schemes and ask for loans, we will have also to scrutinize them and see whether it would be possible for them to repay the loans they are taking. Therefore, it is not merely a question of providing more money; we have got to see for what purpose the money would be utilized; whether they would be getting sufficient return from the investment of this loan amount; if it is not giving sufficient return from this particular venture alone, whether they have other facilities to repay the loan, if not purely from the scheme for which the loan is taken. All these things have to be seen and that is why, Sir, only a limited amount could always be provided for giving loans to these local bodies. If it is a question of further assistance or giving grants or making available to them additional resources, that is quite a different thing. But this Demand is not the relevant subject for the purpose of discussing those things; but as this relates to Loans and Loan assistance, the repaying capacity of the borrower should also be taken into consideration.

“ Mention was made about the various difficulties felt by the agriculturists in getting loans. I do agree that there is a

19th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

certain amount of difficulty. It is a difficult problem, as I already stated, for the Government administrative department to discharge. The first thing the officers have to bear in mind is security and see whether the loan which is advanced will be returned. That aspect has to be taken into consideration before advancing any loan. Therefore, they err on the safe side. They want to see whether there is sufficient security—whether the borrower owns lands by himself or whether he owns lands in which somebody else also has got a share and if that is so, what his share is and all that. That is the main difficulty. Further, it is not as if when we give credit facilities, we do give loans for meeting the general requirements of the borrower; Government can come forward to grant loans only for particular purposes. Therefore, the officer has got to see whether there is that particular need for which the loan is asked for; whether the grant of the loans would be weighing down upon that particular person and that also creates difficulties. After all that, it has got to be seen whether the loan amount is utilized for that purpose for which it was given and then the repayment of the loans has to be properly enforced. All these things, no doubt, create difficulties. It is inherent, it is in the very nature of things and we cannot ask our Tahsildars and other loan disbursing officers not to take into account all these things and we cannot say: 'Simply get the application and whoever it is, pay the loan'. It would all lead to fraud and the limited resources available with the Government will be frittered away. Persons who are not entitled to loans would be getting loans and persons really deserving would not be getting and those who get loans may not be repaying the loans; ultimately it will be a great loss to Government. And Government incurring a great loss means, the community is incurring the great loss and that will be waste of public money. In dealing with public moneys, we have got to take sufficient safeguards to see that they are properly utilized. That is the difficulty which has got to be remembered in getting loans for agriculturists from Government departments. Subject to that, we have issued instructions that officers should facilitate the disbursement of loans quickly, expeditiously and easily, without putting the borrower to great difficulties or delays. But in spite of the circulars, in spite of the instructions, old habits die hard and a certain amount of difficulties there are. But I am sure, Sir, as we go on, we would improve and it would be possible to administer loan disbursements in an effective and efficient way, without creating difficulties and without causing any undue delays.

“Sir, even though the scope of discussion on this Demand is very much restricted—this is only with reference to providing for loans for persons who ask for loans just as agriculturists, etc., this should not be taken as index of the developmental activities which are carried on by the Government. That is quite a different thing altogether. Therefore, this is a restricted demand and I am sure considering all that and in view of what I have said on the subject, I hope the hon. Member who has moved the cut motion will kindly

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1955]

withdraw the cut motion. I may assure hon. Members that it is the intention of the Government to see that sufficient credit facilities are made available to the rural sector, the agriculturists, at an early date, so that they may be able to reap the entire fruits of their labour, instead of the fruits being taken away by persons who exploit the situation by giving credit to them at very usurious rates of interest, with all the malpractices we have referred to in the debate on the Bill in which we have provided for repayment of loans in easy instalments by agriculturists. I do not think I have anything more to add to the subject. I am sure the House will accept this Demand without any objection whatsoever."

1.30
p.m.

* **SRI K. T. RAJU** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த முக்கியமான வெட்டுப் பிரேரேபீணயின் பேரில் பேசிய அங்கத்தினர்களின் நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொண்டதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு கடன் தேவை என்பதை அறிந்து, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 1955-56 வருஷ பட்ஜெட்டில் கண்டிப்பாக 25 கிராம பாங்குகள் கிராமங்களில் வைத்து, அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்வதாகவும் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரியார் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அந்த பாங்குகளை கிராமங்களில் இன்னும் மூன்று மாத காலத்திற்குள் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீணயை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI M. DHARMALINGAM** :—"I have brought to the notice of the Hon. Minister that the agriculturists living in the unsurveyed zamindari villages have not been given loans available under the National Extension Service Scheme or under the Agriculturists' Loans Act. I represented this matter to the Collector. He said that there was a rule which prevented the Revenue authorities from giving agricultural loans to the agriculturists living in unsurveyed zamindari villages. May I know whether there is any such rule? If so, do the Government propose to do anything to see that those agriculturists are given loans?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I shall pass on this information to my Hon. Colleague the Revenue Minister. He will deal with this question."

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the Demand to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 21st March 1955."

The House then adjourned.